

røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

nr. 2 1977 PRIS: Kr 3

**GROV UTBYTTING I
DAGBLADET! SE SIDE 8 og 9**
**TERROR MOT STOVNER-
UNGDOMMEN! SE SIDE 11 og 12**

STØTT KVINNENES KAMP FOR
FRIGJØRING

FYLL GATENE 8.MARS!

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr. 20,- pr. år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

SOSIALISTISK UNGDOM VIL SPLITTE OPPOSISJONGRUPPENE!

Sosialistisk Ungdom planlegger å splitte opposisjonsbevegelsen mot NGS-ledelsen. Dette kan vi slå fast etter at SU har avholdt 7 interne distriktskonferanser som har behandla opposisjonsgruppene. Etter først å ha gått åpent ut mot opposisjonsgruppene, har nå SU skjont at dette er en virkelig massebevegelse som de ikke kan stå utafor. SUs mål er å kuppe gjennom sitt eget skolepolitiske program som plattform også for opposisjonsgruppene. SU ønsker å ta brodden totalt ut av opposisjonsgruppene. Noen punkter fra det foreslåtte programmet for opposisjonsbevegelsen som blei vedtatt på en av SUs interne distriktskonferanser forteller at SU legger

opp til totalt knefall for NGS-ledelsen og staten. I denne plattformen blir NGS-ledelsens linje framstilt som ei «pratelinje» — gruppene sier at NGS-ledelsen står for ei sabotaselinje, og det er noe ganske annet! Plattformen stiller videre opp parola «Kamp mot statens skolepolitikk» — ikke kamp mot staten!» slik opposisjonsgruppene sier. SU benekter her i virkeligheten at staten, og ikke bare statens skolepolitikk er elevenes fiende! SU-plattformen foreslår videre: «Styrk jentekampen — Støtt jentegruppen i NGS!» SU har strykt sjølbestemt abort fra hovedparolene! Opposisjonens parole: «Enhet med andre grupper i kamp!» er hos SU blitt til «Enhet

med andre svakstilte grupper i samfunnet!» De «svakstilte» gruppene SU snakker om er bryggearbeiderne og den kjempende ungdommen på Stovner — dette er en hån mot kjempende arbeidere og ungdom! Til slutt mener SU at opposisjonsgruppene må legges ned etter landsmøtet og som sjølve rosinen i pålsa vil de «bryte ned den borgerlige dominansen» i skolen ved å samarbeide med Aspengren!

SU benytter seg av gammel, kjent revisjonistisk taktikk. Først går de mot en progressiv bevegelse, og når dette ikke nytter går de inn i den — med ett eneste mål: å splitte den. Alle progressive elever må avsløre og avvise denne råtne taktikken.

BORT MED HELE VAKTSYSTEMET

Stovnerungdommen er forbanna. Og med rette. Dei er forbanna på vaktene på Stovnersenteret, på leigesoldatane til direktør Andresen. Ungdommen på Stovner går rette vegen, og andre må lære av dette. For ungdommen er ikkje berre forbanna i sitt stille sinn, dei har tatt kampen opp mot vaktene. Dei krever vaktene fjerna. Det er det einaste rette, fortsett kampen. Og la ingen få dykk til å tru at det vert bedre dersom de får skifta ut dei vaktene som er der i dag med

«snillare» vakter eller med «onkel politi» for den saka si skuld. Ungdommen er ikkje kriminelle, dei treng ikkje terrorbandar med gasspistol, handjarn og bikkjer til å passe på seg. Derfor, hald fram til de har vunne, til vaktssystemet er borte på Stovner.

Ein offensiv er retta mot ungdommen i dag. Det går mot forverra kår dersom ungdommen ikkje sjøl tar kampen opp. Kommunen sparer pengar, m.a. sparer dei pengar på ungdommen. Dei stenger

fritidsklubber over hele Oslo og over heile landet. Slik er det og på Stovner. Men held Stovnerungdommen fram etter den kursen dei har streka opp i dag, ved å ta saka i eigne hender, vil dei vinne slik som ungdom i Trondheim har gjort og slik som no sist ungdom i Sandefjord har gjort. På begge desse stadene har truselen om nedlegging av fritidsklubbar blitt slått tilbake av ungdommen sin eigen kamp.

RING INN !

Stoff til neste Røde Garde må være oss i hende seinest fredag 4. mars. Små-rapporter om siste nytt kan ringes inn til og med tirsdag 8. mars.

Skriv i god tid — da er det størst sjans for at stoffet kommer med!

Tlf: (02) 35 32 62

Røde Garde ønsker mer stoff om det som skjer. Detå bruke i klassekampen.

Derfor ber vi om at dere sender inn opplysninger om det som skjer der dere er. Skriv kort og send med bilder hvis det er mulig, da blir reportasjene mer levende.

klipp & kommentar

«Jeg synes jeg har hørt samme innledninga ørten ganger, jeg!»

28., 29., og 30. januar holdt AUF landsmøte i Oslo. Fredag 28. ringte Røde Garde til AUF-kontoret og lurte på om det var i orden at vi kom for å dekke møtet. Joda, det var greit — bare vi hadde et pressebevis med oss. Lørdag morgen stilte vi så med bevitelse fra redaktøren, men nei — «her slipper vi inn journalister bare fra de inviterte avisene». Henvisning til telefonsamtalen dagen i forveien hjalp litt sjøl om vi måtte vente 45 minutter før det var mulig å få tak i pressesjefen.

De 45 minuttene var likevel lærerike og interessante minutter. Sjøl om møtet begynte kl. 9.00 kom det landsmøtedelegater ruslende helt til vi

forlot møtet kl. 10.05! For likevel å understreke «disiplinen» i organisasjonen, blei etterfølgerne av ivrige landsmøtefunksjonærer myndig henvist til galleriet!

Et lite tegn på den fantastiske entusiasmen i «arbeiderbevegelsens egen ungdomsorganisasjon» fikk vi da ei jente forlot salen litt før klokka ti. På spørsmål fra innsjekkingsbordet om hvordan det var inne, lød svaret: «Åh! Jeg synes jeg har hørt den samme innledninga ørten ganger, jeg!»

Hvor landsmøtedelegatene var innlosjert? — Hotell Viking sjølsagt!

FADER FROYN

Lørdag 28. januar var temaet for møtet i Det Norske Studenterfamfund «Streikestøtte eller streikesabotasje?» Innlederen for den klare sabotasjelinja var arbeideraristokraten og SVs faglige leder Bjørgulv Froyn. Han stod å messa som en prest i ca tre kvarter om hvor gærent det er å opprette streikestøttekomiteer utafør «klllassen». Svadaen hans var ispedd en masse marxistiske fraser og Froyn kunne bl.a. med brask og bram legge fram følgende historisk lærdom: «Veien til sosialismen kan ikke gå uten gjennom arbeiderklassen.» Det lydhøre publikumet visste å sette pris på denne uttalelsen, og Froyn fortsatte: «Ja. Ler dere av det? Det må vel ha noe med klasse-tilhørigheten deres å gjøre det!» Salen belønna varmt også denne uttalelsen.

Siviløkonom Alf Hildrum er ansatt i den nye stillingen som informasjonssekretær i handelsdepartementet.

AUF-ledelsen — en gjeng pamper og byråkrater

De som leste forrige Røde Garde husker et intervju med denne karen. Da var han sekretær i AUF — nå altså informasjonssekretær i handelsdepartementet. DNA-toppen veit å belønne folk som kaller Champignon-streiken for «noe tull» og benekter at YLI er noen interesseorganisasjon for yrkesskolene, mens derimot den reine Unge Høyre-organisasjonen YES er

mektig bra. Vi har sagt det før og gjentar det. AUF-ledelsen er en gjeng med pamper og framtidige byråkrater i statsapparatet. For monopolborgerne i DNA-toppen er et tidligere sentralverv i AUF et nesten like godt skussmål som det en reinbarka monopolborger kan slå i bordet med. Vi lover at deres karriere skal bli kortvarig.

Ny Tid

sosialistisk uketavis

Under overskriften «AKP et fremmedlegeme i arbeiderbevegelsen — Beveger seg på siden av klassen», får «sjefsteoretikeren» Hans Ebbing breie seg i «Ny Tids» spalter:

— At det er så lett for AKP å blåse opp disse konfliktene bunner i at det for tida ikke er noen politisk bevegelse i arbeiderklassen, og i den grad det er noen bevegelse er det mot høyre. I dag er det heller ingen streike bevegelse . . .

«...ingen bevegelse, og i den grad det er noen bevegelse er det mot høyre». Og det sier Hans Ebbing mens bryggearbeiderne var i streik og 1976 kunne oppsummeres som det største streike- og kampåret siden krigen! Hans Ebbing er ikke bare «på sida av klassen» — han har aldri vært i nærheten av den.

«Godt nyttår» fra Unge Høyre til NGS

Bare for at det ikke skal være noen tvil om slektskapsforholdet mellom Unge Høyre og Sentralutvalget i NGS — kortet med denne teksten på baksida lå i postkassa til NGS rett før jul. Gjør en innsats for at Unge Høyre fort må stryke NGS fra julekortlista si!

Vi takker for godt samarbeid i året som har gått, og ønsker riktig god jul og godt nytt år.

UNGE HØYRES LANDSFORBUND

H. J. Jøns

A. Mikk

HØYRE — VINN TUR TIL SPANIA!

Oslo Høyre har satt igang en vervekampanje til partiet. Selvsagt går ikke dette for seg uten en viss porsjon festlighet og tiltrekkende premier til dem som klarer og verve ett nytt medlem. Kan noen

tippe hva førstepremien er? Reise til Kanariøyene! Høyre veit selvfølgelig å kombinere premieturene med støtte til klassebrødrene sine i fascist-Spania.

Anti-nazistisk aksjon på Rognan

På seinhausten i fjor hadde vi ein underskriftsaksjon her på Rognan der vi samla underskrifter på det same grunnlaget som «Aksjonskomiteen mot Hoas og naziterror» i Bodø. Vi hadde stand to laurdagar på rad og dei aller fleste av dei som kom forbi, støtta opp om aksjonen. Det vart samla 145 underskrifter.

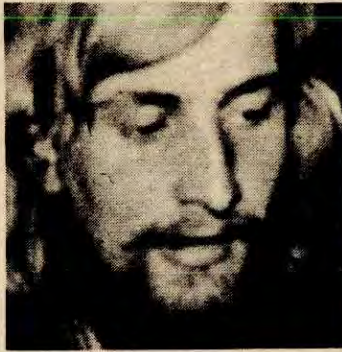
Anti-fascist, Rognan

NGS — LEDELSEN SABOTERER TIL SISTE SLUTT

Uka 21. januar til 4. februar skulle det vært avholdt internasjonal uke på gymnasene. På grunn av rot og sommel fra NGS-ledelsens side blei dette imidlertid en umulighet. Det viktigste bakgrunns materialet til internasjonal uke er nemlig Elev-70, som derfor burde vært ute hos skolene i god tid før 31. januar. Når blei så Elev-70 trykt? Tirsdag 1. februar!

Resultatet er at mange skoler ikke får avholdt internasjonal uke i det hele tatt p.g.a. tentamener. Hvem har skylda for denne brøleren? Røde Garde har gjort flere forsøk på å oppklare saken, uten å skyte helt blink. Redaktøren av Elev-70, Geir Kjetil Røste (forøvrig heltids-

ansatt journalist i Nationen med ei årslønn på 80.000!), forteller til RG at det ikke er hans feil. Etter vedtak i sentralutvalget 10. desember i fjor skulle halparten av artiklene vært innlevert før jul slik at avisa kunne tegnes ut i

— Erik Nord — jeg frasier meg all skyld!

nyttårshelga. Siste frist for resten av stoffet skulle være 8. januar. Da 8. januar kom, forteller Røste, hadde han mottatt bare de artiklene som skulle skrives av Rød Ungdommere — førstemann som leverte artikler av de andre leverte 10. januar! — altså bortimot 3 uker for seint!

Erik Nord forteller til Røde Garde at denne historia er løgn fra ende til annen. Han kan ikke huske datoen han leverte artikkelen sin, men det var ihvertfall før fristen utløp. Uansett hvem som har rett så vil nok Erik Nord vite å sette igang resolusjonskverna for å få banka gjennom vedtak som støtter hans versjon — og partifellene vil nok vite og støtte formannen

sin i en kinkig situasjon. Hvem som har skylda er i denne sammenhengen temmelig uinteressant. Vi kan ihvertfall slå fast at NGS-ledelsen i sin siste måned ikke gjorde skam på historia si — de har vært konsekvente sabotører fra start til mål. **SISTE:**

Ganske riktig satte Erik Nord igang resolusjonskverna for å skjeme seg sjøl og Unge Høyre. På et ekstraordinært møte i sentralutvalget lørdag 5. februar ble det fatta et vedtak som fordømmer innholdet i siste Elev-70 og som slår fast at sentralutvalget denne gangen ikke er ansvarlig for bladet. Men tro det eller ei — vedtaket nevner ikke forsinkelsen med et ord!

«Extra» Ijuger og saboterer elevenes kamp!

I siste nummer av Unge Høyre-avisa «Extra» blir det retta harde angrep mot Elisabeth Grannes som sitter i sentralutvalget i NGS. Hovedårsaken til at Unge Høyre lar sin vrede gå ut over nettopp henne er at hun har stått i spissen for ei riktig linje i jentekampen, bl.a. gjennom å være med på å vedta ei aksjonsuke for sjølbestemt abort på NGS' jentekonferanse nå nylig. I «Extra» blir du beskyldt for å ha sendt ut et «ulovlig» brev angående aksjonsuka til jentegruppene, Elisabeth?

Elisabeth Grannes

— Jentekonferansen samla 80 jenter fra hele landet. Mot 4 — fire — stemmer vedtok konferansen å avholde ei aksjonsuke for sjølbestemt abort og gratis prevensjonsundervisning. Unge Høyre-flertallet i Sentralutvalget presterte å fordømme dette vedtaket og vedtok å forby å bruke NGS' organisasjonsapparat til denne uka! Til tross for det overveldende flertallet på jentekonferansen ville de nekte oss å sende ut så mye som et brev til jentene med konkret hjelp!

Jorunn Fryjordet, som er jentens ansvarlig i NGS, og jeg ville ikke bøye oss for dette jentefiendtlige vedtaket som gikk stikk i strid med det jentene på konferansen hadde pålagt oss. Det er Unge Høyre-flertallet som må fordømmes i denne saka — det er de som driver elevfiendtlig virksomhet!

— «Extra» raser videre over at du foreslo at NGS skulle støtte fremmedarbeiderforeningas demonstrasjon 5. oktober i fjor.

— Selvsagt raser Unge Høyre over dette — de har aldri støtta den rettferdige kampen fremmedarbeiderne i Norge fører mot utbytting og rasisme. Jeg mener det er vår plikt å ta opp fremmedarbeidernes situasjon og gi dem vår aktive støtte. Spesielt i grunnskolen går det en god del barn av fremmedarbeidere — skal ikke NGS ta opp og jobbe for å bedre disse skolebarnas kår? Selvsagt skal vi det.

— Ifølge «Extra» skal du ha fremma et forslag om støtte til Hustadarbeiderne, og i den sammenhengen uttalt at «jeg bryter de lovene jeg er uenig i!»

— Dette er blank løgn! Jeg har aldri

sagt noe sånt. Men resolusjonen som blei fremma om støtte til Hustadarbeiderne, som det ikke var jeg som la fram, var veldig bra den og jeg støtta den selvsagt. Sannheten er at Unge Høyre er mot parola «enhet elev — arbeider!» og har rivi denne flotte parola bort fra programmet til NGS. Vi må kreve at NGS igjen vedtar denne parola og følger den opp i praksis. Elevene står mye sterkere i sin kamp mot staten dersom de smir et kampfelleskap med arbeidere i kamp. Jeg oppfordrer elevene til å svare «Extra»s løgner med å vedta støtte til fremmedarbeidernes kamp, reise kampen for sjølbestemt abort og gratis prevensjon, og kreve skikkelige stipend og tilskudd. Reis kampen for en skikkelig ledelse i NGS! Fram for et slagkraftig NGS med en ledelse som vil slåss for elevenes interesser!

POLITISK SENSUR SLÅTT TILBAKE PÅ HAUGESUND GYMNAS!

Rektor på Haugesund Gymnas gjorde i fjor høst eit grovt forsøk på å kneble elevane gjennom å nekte å stemple ei veggavis som oppmoda elevane til å stø Hustadarbeidarane. Det gjekk imidlertid ikkje heilt slik rektor hadde planar om. Historia følger her:

— Når starta det heile?

— Mandag 10. oktober leverte eg veggavisa til rektor. Då eg i neste friminutt gjekk til resepsjonen for å henta avisa med skulen sitt stempel, vart eg kalla inn på kontoret hans. Han sa han ikkje hadde tid til å sjå på veggavisa før fredag, men det gjekk tydeleg fram at han hadde lese ho. Eg protesterte på den lange fristen, men vart avvist av rektor med fylgjande «vektige» argument: Jeg vil ikke diskutere dette med Dem — GÅ!

Fredag gjekk eg for å hente avisa igjen, men nok ein gong vart eg vist inn på kontoret til rektor. Han ba meg lese eit skriv frå Unge Høyre som han utgav for å være ei veggavis. «Nå hva synes De, skal dette skrivet få lov til å henge i oppslagskassen?», spurde rektor. Eg svarte bekreftande og la til at sjølv om eg var ueinig i skrivet, måtte ein få hengja det opp. Rektor likte tydeleg ikkje svaret mitt — han var truleg så naiv at han trudde han skulle lokke meg i ei felle med dette ÛH-skrivet.

— Kva hende så vidare inne på kontoret?

— Rektor sa rett ut at han ikkje kunne eller ville tillate at veggavisa mi blei hengt opp og grunn gav dette med at «Veggavisa er et politisk partsinnlegg».

Haugesund Gymnas der det ikkje gjekk akkurat slik rektor hadde tenkt seg det!

No vart eg overraska. For det fyrste avdi avslaget kom så ope og utilslørt. For det andre avdi grunnlaget for rektor sitt avslag streid mot skulen sitt eige reglement om veggaviser. Der heiter det at «Veggaviser om religiøse eller politiske emner er også tillatt». Rektor reagerte ikkje når eg gjorde merksam på dette forholdet. Eg spurde så rektor om noe i avisa kunne oppfattast som personleg injurierande?». Men «Nei, veggavisa er ikke personleg injurierande, men den er eit politisk partsinnlegg, politisk propaganda vil vi ikke ha noe av her på Haugesund gymnas».

Rektor var ikkje villig til å diskutere saka vidare med meg men eg fekk vite at saka hadde vore handsama på eit møte i rektorkollegiet som hadde kome til same konklusjon som han! Så fekk eg ordre om å gå.

— Kva gjorde du så?

— Eg la fram saka for elevrådet som fatta eit enstemmig vedtak som gjekk imot rektor sin framferd. Eg skreiv og

ei veggavis som kritiserte rektor for å drive politisk sensur.

Heile elevrådet vart nå kalla inn til rektor for å få ei overhøving avdi dei hadde våga å protestere mot sensuren. Ifølge rektor var det heile ei misforståing fra hans side. Til tross for dette meinte han det var elevrådet som skulle be om unnskyldning!

— Kva gjekk så rektor si «misforståing» ut på?

— At eg skulle ha kravd å få hengt veggavisa opp på eit skap i aulaen! Dette skapet har aldri vore omtala ein einaste gong og er berre vrøvl og oppspinn fra rektor.

Rektor sitt reaksjonære utkjør var ein freistnad på å knuse den vesle resten av ytringsfridom me har her på gymnaset. Han ville statuere eit eksempel og for all tid kneble veggavisdebatten på skulen. MEN HAN FORREKNA SEG! Reaksjonen i elevrådet og blandt elevmassane var krafta som slo rektor sitt sensurforsøk afftende.

RG-korrespondent.

Steinar Brenden — reaksjonær bølge i NGS-ledelsen

Steinar Brenden er medlem av Unge Høyre og også med i sentralutvalget i NGS. Han er ansvarlig for Operasjon Dagsverk i NGS og skal blant annet sørge for en brei dekning av alle de foreslåtte prosjektene i Elev -70. Som den reaksjonære bølla han er ville han helst sett Elev -70 uten stoff om PAC, men selv Steinar Brenden forstod at dette ville være litt for grovt. «Må vi ha med noe om denne

«væpna kampen» får vi gjøre det så jævlig som mulig», tenkte Brenden. En god begynnelse var å ringe opp en av de som hadde foreslått PAC for å få et intervju søndag kveld kl. 22.30. Forslagsstilleren, Jørn Meinert, gikk med på å ta intervjuet — til tross for tidspunktet og til tross for at Brenden brukte mesteparten av tida på å hetsse mot PAC og komme med flåsete kommentarer. Ingen

synes vel det ville være urimelig at Meinert fikk lese gjennom intervjuet før det gikk i trykken, utenom herr Brenden.

Han ga Meinert aller nådigst tillatelse til å kikke gjennom intervjuet i 5 minutter! Når vi så får høre at Meinert på denne korte gjennomlesninga oppdager at Brenden har trukket fra og lagt til som han har funnet det for godt, skjønner vi hva slags jour-

nalistikk Unge Høyre driver. Det hører også med til historia at Brenden har latt seg intervjuet av Aftenposten og påstått at det er «Rød Ungdom» som har foreslått PAC. For slike karrierister spiller det ingen rolle om de sier sannheten, hvis bare løgnene tjener deres egen løpebane i Høyre — og det er sikkert tilfelle for Brenden.

INNLEDER FOR YES:

«JEG VET IKKE EGENTLIG HVA YES STÅR FOR»

«Melder vi oss inn i YLI går vi rett i løvens hule.» «Vi vil ikke kaste køl på en ovn vi selv skal svi oss på.» «Vi sier det rett ut: AKP(m-l) har infiltrert YLI. AKP representerer en like stor fare for vårt demokrati som «Norsk Front». Dette er noen av de vektige argumentene de «uavhengige» brukte på et allmøte på Sogn Yrkeskole 3. februar. Allmøtet behandla spørsmålet om skolen skulle melde seg inn i YLI, YES eller fortsatt stå uavhengig.

Innleder på møtet var en herr Andersson for de som ville skolen skulle stå utafør begge organisasjonene, en Unge Høyre-gutt prata for YES og formannen i YLI, Ole Sortevik innleda for YLI. Innleiderne hadde 5 minutter hver og først ute var Andersson. Innledningsvis snakka han om «individets frihet» og den «demokratiske rett til å stå uorganisert». Ganske snart gikk han imidlertid over til å hette mot YLI og «AKP-infiltrasjon». Og Andersson var ikke snau. Han ramsa opp følgende «bevis» for at AKP(m-l) dikterte YLI. YLI støtta avisa «Soldat -73» som ifølge Andersson var et «reint m-l-organ». Hva var «Soldat -73»? Ei avis som stilte ett krav — flere gratis hjemreiser for soldatene i Nord-Norge! Andersson kunne jo prøve å fortelle soldatene at dette var et krav som «bare noen promille sluttet opp om»! Videre støtta YLI «de ulovlige strekene på Standard, Jøtul og Linjegods». Andersson mente alle, ikke minst YLI, «måtte bøye seg for spillereglene!» Ved siden av den reaksjonære politikken er det en stor feil ved denne argumentasjonen — det er løgn fra ende til annen. 1) YLI fatta aldri noe vedtak som støtta Linjegods-streiken. 2) Streiken blant telefonsentralmontørene var ikke ulovlig, og 3) det var heller ikke Jøtulstreiken!

Mere løgnaktig argumentasjon skal en leite lenge etter.

Ole Sortevik tok utgangspunkt i konkrete saker for yrkesskoleelevene. I 1973 fantes det yrkesskoleelever som bodde i telt på Bogstad camping. YLI tok opp kampen og idag står hybelhuset ferdig, selv om dette ikke på langt nær oppfyller våre krav, sa han. Samme året prøvde staten å «fryse fast» lånene — en landsomfattende YLI-aksjon satte en brå stopper for disse planene. For et par år sida jobba lærlingene i Bergen om dagen og gikk på skole om kvelden — YLI tok opp saka og i dag går lærlingene på dagskole. Sortevik understreka at YLI ikke hadde greid dette alene, men at organisasjonen hadde vært et viktig redskap i kampen.

Til tross for innkallelisen til møtet en måned i forveien hadde ikke YES-formannen Yngve Nilsen gitt en lyd fra seg. YES-representanten var ille ute å kjøre allerede fra start av og leste direkte opp fra en løpeseddel YES hadde spreidd på skolene. I debatten uttalte han: «Jeg er ikke selv helt klar over hva YES står for»(!) Vi lurte på om vi hadde hørt riktig og tok kontakt med YES-gutten etter møtet, men joda, vi hadde oppfatta ham rett. «Men hvordan kan du da stå å prate for YES?», lurte vi på, og svaret kom kontant: «Fordi YLI er infiltrert av AKP og fordi jeg er

400 sperra KRAV OM

Torsdag 18. januar gjennomførte elevene ved Elvebakken yrkesskole i Oslo en vellykka aksjon for å få et lyskryss ved skolen. Etter oppfordring fra YLI-gruppa ved skolen blei det delt ut løpesedler og satt opp veggaviser som oppfordra til å stenge den store gata ved krysset Hausmannsgata/Vestre Elvebakke kl. 11.45. Aksjonen fikk kjempeoppslutning — bortimot 400 elever stilte seg i rekker og sperra veien!

— Politiet i kamp mot fredelige yrkesskoleelever.

— Etter 10 minutter kom purken, forteller Ola som var med på aksjonen. Først var det 5 stykker, men økte etterhvert til ca 20. Til tross for iherdig innsats klarte de aldri å hindre aksjonen. Da purken kom begynte vi straks å gå sakte fram og tilbake over gata. «Er det ikke lov å gå over gata?», svarte vi da purken ba oss forsvinne. Politiet benytta seg av lugging, sparking og dytting

og gikk unødig hardt fram. Da klokka blei 10 minutter over tolv hadde purken klart å omdirigere trafikken, og vi avblåste aksjonen.

— Kan du si litt om bakgrunnen for aksjonen?

— Den ligger i et gammelt krav om lyskryss. Vi krever lyskryss ved en 3-felts vei med mye tungtrafikk som de ca 600 elevene i gjennomsnitt passerer 2 ganger hver dag. Veien er idag uoversiktlig og

enig i den måten YES angriper YLI på». «Stoler du på YES fordi det er totalt dominert av Unge Høyre?» Et klart og entydig «Ja» kom — ikke noe utenomsnakk om demokrati der i gården, nei! Plutselig oppdaga han at dette ville komme svart på hvitt og vi så bare ryggen hans.

Avvis hetsen mot YLI — Styrk YLI!

— Unge Høyre-gutten som innleda for YES trass i at han ikke visste hva YES var!

— Når vi skulle ta bilde, stakk han av gårde.

gata med LYSKRYSS!

dårlig markert, og det skjer gjennomsnittlig 3 ulykker pr. skoleår i krysset. En lærer som blei påkjørt i fjor tør ikke den dag idag å krysse veien!

I lang tid har vi så skrive brev til kommunen uten å få noe svar. Så i fjor sprakk det for oss. Etter initiativ fra YLI-gruppa gjennomførte vi en lignende aksjonen som den vi nå gjennomførte, som også var 100% vellykka. Som en følge av denne aksjonen begynte vi å få kontakt med veitvalget i kommunen. De kunne ikke love noe sikkert, men skulle prøve å få gjort noe i løpet av året. Det gikk som det pleier å gå med lovnader fra kommunale pamper — det skjedde ingenting. I slutten av november ringte vi derfor til Arne Kvalheim i kommunens veitvalg igjen, som bare kunne love å ta opp saken på et møte i januar! Dette mente vi ikke holdt og vi gjennomførte aksjon nummer to. En ny telefon til Kvalheim fulgte, som nå kunne «love» at han «muligens kunne ta opp saken i februar!» Nå var vi blitt skikkelig forbanna og gjen-

nomførte altså en ny aksjon 18. januar. Nå ser det endelig ut til at den korrekte linja vi har ført i kampen skal gi resultater. Alle de tekniske etatene i kommunen går nå inn for at lyskrysset skal inn på 1977-budsjettet! Dette er en foreløpig seier, men vi må ikke slå oss til ro før lysa står der fiks ferdig.

— — Til slutt må jeg fortelle en liten episode om politiet. Da den siste aksjonen var avblåst, blei elevrådsformannen kalt inn i ei marje for at sjefen for politiaksjonen skulle hã en prat med ham. Mens elevrådsformannen satt i bilen overhørte han en samtale på politiets telefon. Det var sjefen på sentralen, LK1, som anropte LIMA 1—2. Han fortalte at det nå var mulig å få sendt opp flere folk, og lurte på om de ikke snart skulle bli litt mer hardhendte og gå til pågripelser! *MER* hardhendte — det måtte jo bety direkte slåsskamp med fredlige yrkesskoleelever! De er ikke akkurat seine med å gå til massiv vold mot ungdommen, nei!

HALV SEIER FOR YLI!

I fjor høst arrangerte YLI en stor aksjon for å få utbetalt lån og stipend raskere. Sann situasjonen er i dag må elevene vente til nærmere jul før lån og stipend blir utbetalt. Dette betyr at yrkesskoleelevene er tvunget til å fikse seg lån på andre måter i det halve året som går før staten finner det for godt å betale ut penga. Mye tyder nå på at YLIs aksjoner skal gi resultater. Direktør Smevik i Statens lånekasse opplyser til RG at han har godt håp om at det neste høst skal være mulig å redusere ventetida en del gjennom at det blir gitt *for-skudd på lån*. Smevik presiserer at det ikke gjelder for stipendene.

Det er nå satt igang en

såkalt organisasjonsundersøkelse hvor representanter fra Kirke og Undervisningsdepartementet, Statens rasjonaliseringsdirektorat og Statens lånekasse er kopla inn. Smevik regner med at et forslag basert på denne undersøkelsen skal kunne legges fram i slutten av 1977.

HOLD FAST PÅ KRAVET!

Om denne innstillinga skulle være brukbar, vil det likevel gå mange år før den kan begynne å gjelde fordi den må behandles i stortinget. Hold derfor fast på kravet om at lån og stipend skal utbetales seinest 10. september. Reis nye aksjoner for dette rettferdige kravet!

SU HAR LAGT NED IGO!

I et halvt års tid har Sosialistisk Ungdom jobba for å organisere en politisk opposisjon innafor YLI — «initiativgruppa for opposisjon i YLI» (IGO). Røde Garde har gjennom flere artikler vist at denne klikken var like revisjonistisk og udugelig som SU sjøl, at det var ei rein, revisjonistisk gruppering som bestod av bare SUere. IGOs mål var å samle YLI-grupper og medlemsskoler under sin ledelse og utgjøre en sterk fraksjon på YLIs landsmøte i februar. Det har imidlertid ikke gått helt som planlagt for revisjonistene. Røde Garde spurte Bjørn Einar Aas, medlem av SUs skoleutvalg: «Støtter SU «Initiativgruppa for opposisjon i YLI» — IGO?» Bjørn E. Aas svarer: «IGO er oppløst. IGO var en

initiativgruppe som tok sikte på å vise at det finnes opposisjon i YLI. Gruppen gikk inn for å trekke skoler inn i YLI og bekjempe splittelsen i interessekampen på yrkesskolene. IGO så det slik at det ikke var grunnlag for permanent organisering av politisk opposisjon i YLI. Derfor er den oppløst. SU oppfordrer folk til å jobbe lojalt innenfor YLI, men kritisere YLI-ledelsen når det er nødvendig».

Snakk om tåkeprat for å skjule sannheten! Det er ikke slik at SU ikke lenger ser det som ønskelig å ha en organisert politisk opposisjon i YLI — realiteten er at IGO blei en stor fiasko. Den gruppa som framstiller seg som representanter for «grunnplanet i YLI» og talsmenn for «den tause masse» blei

aldri mer enn en liten klikk organiserte revisjonister — derfor blei IGO oppløst. Det ville være litt for avslørende og komme på landsmøtet som representanter for en organisert fraksjon uten å kunne vise til en eneste medlemsskole eller YLI-gruppe som støtta «opposisjonens» plattform!

VÆR PÅ VAKT!

Ingen må imidlertid tro at dette mislykka forsøket markerer slutten på revisjonistenes arbeid for å tilrive seg makta i YLI. IGOs oppløsning har ikke endra noe på parola: «Forsvar YLI mot angrep fra revisjonistene og det åpent reaksjonære YES!»

Løpegutane på Dagbla'bilane:

Organiserte seg og dobla lønna!

Løpegutane på Dagbla'bilane er dei som flyg att og fram mellom bilane og dei butikkane og kioskane som skal ha aviser.

Løpegutane er ungdomar frå omlag 16 til 20 år. Dei har gjennom tida vore grovt utbytta av Dagbladet.

Nå har dei teke opp kampen mot utbyttinga og organisert seg.

Det første resultat av kampen: Meir enn fordobling av lønna!

Ragnar Zaal er tillitsmann for løpegutane. Røde Garde har snakka med han om det som har skjedd siste tida.

— Før me organiserte oss vart me fullstendig vilkårleg behandla, fortel Ragnar. Ein kunne risikere å miste jobben for ikkje noko, kjøresjefen spelte einerådig og sparka og sa opp heilt etter kva som passa han. Det vart å gå på dagen. Før me organiserte oss var løna vår omlag 345 kr. Men då det tok til å gå rykter om at me skulle organisere oss, satte dei opp løna til 400. Einaste grunnen til det var å setje ein stoppar for krava våre. Dei skulle vise at dei var «snille»! Men me organiserte oss og satte fram krav etter tariffen. Resultatet vart at me fekk løna opp til 895 kr. i veka for dei over 18, 10% mindre for dei på 17 år og 20% mindre for dei på 16. Dei som er under 16 får omlag 600 i veka.

DAGBLADET TOK DEI IKKJE ALVORLEG

Det var ikkje lett å få organiseringa til i starten, held Ragnar fram. Me måtte gjere alt sjøl, fly att og fram

mellom gutane for å få dei med. Oppslag me satte vart rive ned av ein eller annan. Og leiinga i Dagbladet freista å oversjå oss. Dei ville ikkje ta det alvorleg at me nå var organisert. Det tok lange tider før dei svara på breva våre.

Når det skal vere møte med personal-sjefen er det ikkje snakk om kva som måtte passe oss, nei, han skal ha møta akkurat når det måtte passe han. Om-sider skjøna Dagblad-leiinga at det var alvor, og så vart det forhandlingar. Sjølv om dei trakk seg tilbake for å diskutere seg i mellom måtte leiinga til slutt gå med på krava. Dei skjøna at me stod hardt på vårt.

STØTTE FRÅ ANDRE TILLITSMENN

Ragnar fortel at medan dei heldt på å organisere seg så fekk dei hjelp frå tillitsmennene til sjåførane. Sjølv hadde dei ikkje noko erfaring med fagorganisering, då vart dei andre tillitsmennene rådgjevarar. I starten var dei med på forhandlingane, men nå har Dagbladet nektet dei å vere med. Dei veit at løpegutane er uerfarne og det vil dei utnytte med å nekte dei rådgjevarar.

KAMPEN FOR BETRE KÅR HELD FRAM

Løpegutane vil ikkje la seg knekkje av slike utspel. Dei kjem til å halde fram med kampen sin. Nå kjempar dei for å få eit rom der dei kan vaske seg og ha garderobe. Før har det vore slik at dei ikkje har hatt noko rom for seg sjølv. For å vaske seg har dei vore nødt til å nytte dassen, der er det ein vask til 28 stykker. Me kjem til å kjøre hardt på krava våre og ikkje gi oss, seier Ragnar Zaal.

Dagbladet, avisa med den liberale maska, driv grov utbytting av «løpegutta».

Dagbladet Storstilt utbygging bak «radikal» image!

Dagbladet freister å framstille seg sjøl som ei slags radikal avis, avisa som driv kritisk journalistikk og avslører kva som er urettferdig i samfunnet. Dette er berre ein falsk fasade. Det er sensasjonsoppslag på forsida, kjendishysteri, krim og kamuffert porno. Dette er for å selge avisa. Innad er det grov utbygging av arbeidskraft for å halde omkostningar nede og profitten oppe.

- Gjennom år har Dagbladet grovt underbetalt løpegutane på bilane. Dette har dei kamuffert med at dei gir arbeidslaus ungdom høvet til jobb!

- I årevis har løpegutane gått utan noko rom med garderobe og plass til å vaske seg, dei får ikkje arbeidsklede.

- Løpegutane har vore utsette for fullstendig vilkårlege oppseiingar og vorte sparka på dagen! Berre i det siste når folk har kjempa for det har det kome 14 dagars oppseiing.

- Eit anna døme på grov utbygging er dei som kjører som laurdagsvikarar. Når faste sjåførar kjører om laurdagen får dei omlag 500 kr. Ein laurdagsvikar får omlag 300. Men om ein laurdagsvikar tek til å kjøre både fredag og laurdag, ja då vert betalinga 500 for kvar dag!

- Pakkeriet skjer det same. Ein vikar får omlag 355 kr. — ein som er fast får omlag 620.

Og kva grunngjer Dagbladet dette med? Jau, det er «rimeleg» at dei får den betalinga fordi dei berre jobbar laurdagar!!

Det lille tariffoppgjeret

Still skikkelege krav!

Under tariffoppgjeret 1976 vart det avgjort at «om den økonomiske situasjon ga plass» så skulle det forhandles om nye tillegg i eit «lite» tariffoppgjer våren 1977.

Som under tariffoppgjeret -76 har LO-toppen tvunge gjennom eit samordna og kombinert oppgjer. LO sitt juridiske kontor har til og med klart å få det til at det ikkje er juridisk adgang til forbundsvist oppgjer! Under dette «lille» oppgjeret er dei fagorganiserte til og med fråteken all formell medvirking, dei skal ikkje ein gong få stemme over framleggjet!

Nok ein gong har LO-leinga synt at dei ikkje tener arbeidarklassen. «Krava» frå LO-leinga vil føre til ny senking av reallønna og større utbygging av arbeidarklassen.

Men den ville framferda til Aspengren og folka hans har ikkje gått utan motstand. I ei rad med klubbar og foreningar har det vore diskusjonar om oppgjeret, fatta protestar mot oppgjersforma og vedteke skikkelege krav.

Ein av dei klubbane som har diskutert oppgjeret er klubben ved Linjegods/Alnabru i Oslo.

På klubbmøte vart det vedteke desse krava til det «lille» oppgjeret:

a. Forbundsvise oppgjer — vi er prinsipielt mot samordna oppgjer!

b. Vi krever forbundsvise avstemninger over oppgjeret — foppdirigerte oppgjer er udemokratiske!

c. Ingen statlig innblanding — Kleppe kan beholde «pakka»!

d. Helautomatisk indeksregulering med 100% kompensasjon og lavt svingetall!

e. 30% lønnsøkning — kravet frå i fjor er ennå ikkje innfridd!

Røde Garde snakka med Bjørn Larsen som er klubbformann ved Linjegods-

terminalen på Alnabru, og Bjørn Knutsen som er med i klubbstyret.

— Me fekk ikkje noko ut av kombi-oppgjeret i fjor, seier Bjørn Larsen, derfor står og kravet vårt om 30% lønsauke fast enno. Når me i dag har ei løn på 40—42.000, så treng me 30% tillegg for å klare oss.

— Under oppgjeret i fjor snakka dei så fint om kortare arbeidstid, seier Bjørn Knutsen, men kva hjelp er der i det? Kortare arbeidstid kan ikkje etast. Me får ikkje utbetalt høgare løn sjøl om timeløna stig med kortare arbeidstid. Me må ha eit skikkeleg tillegg, og så må me kreve 100% kompensasjon for prisstigning og eit lågt svingetall, slik at tillegget ikkje vert oppete.

Bjørn Larsen understrekar at det er viktig at fleire og fleire stiller skikkelege krav. Når folk ser at nokon har stilt krav, er det lettare for andre å ta etter. Det nyttar ikkje å leggje halen mellom beina, ein får ikkje noko då. Det gjeld å fremme krava og stå på dei kvar gong det kjem ein sjansje.

Kampen mot overgrep mot ungdommen og for et sted å være gjelder alle ungdommer Foto: Røde Garde

15.000 ungdommer på Stovner i Oslo har en ungdomsklubb to ganger i uka. De som ikke tiltrekkes av religiøse foreninger eller idrett, er ellers henvist til gata. Stovner-senteret — et forretnings-senter som eies av Olav Selvaag — er et av de få stedene en kan holde varmen. Men Selvaag og direktøren hans, Per Andresen, er livredd for ungdommen, og har ansatt et privat vaktkorps for å holde unna ungdom de ikke kan tjene penger på.

Disse vaktene benytter seg av direkte fascistiske metoder — flere ganger har ungdom blitt slått helseløse, skutt på med gasspistol og satt i håndjern uten grunn. Overgrepene har vært kjent lenge, men nå vil ikke ungdommen finne seg i dem lengre. Støttet av foreldre og andre beboere har de gått til aksjon. Tor Egil, Einar, Eva, Rune, Lill, Anita, Diana og Nina forteller:

Lill: Vi blir kasta ut bare vi viser oss på senteret. Hvis vi stopper opp for å prate mens vi går gjennom der, kommer vaktene med en gang.

Tor Egil: 11. januar blei jeg sjøl banka opp der. Jeg hadde ikke gjort noe gæærnt, likevel blei jeg slått ned to ganger ute på senteret. Så blei jeg tatt med inn på bakrommet, de satte på meg håndjern og banka meg opp så blodet spruta. Jeg måtte på legevakta, og fikk beskjed om å gå til øyespesialist. Dette overfallet har jeg meldt til politiet.

Rune: Flere andre har blitt slått ned også. Og blitt skutt på med gasspistol med tåregass. En blei skutt i ansiktet så han måtte på sjukehus.

DIREKTØR ANDRESEN

Tillatelse til å bære gass-

pistol blir gitt av Våpenlisenskontoret, og gis vanligvis til private vaktelskaper. Men vaktene på Stovner-senteret er ikke registrert som eget selskap. De er direkte ansatt og lønna av senteret.

— Dette er en privat hær, sier en av Stovnerbeboerne RG har snakka med. Det er leiesoldater ansatt for å kvæle ungdommen!

I en samtale denne beboeren har hatt med Andresen, kommer direktørens mildt sagt ekstreme syn på ungdommen klart til uttrykk. Vaktene må beskytte seg, hevder han, ikke bare mot Stovnerungdommen, men det kommer gjenger opp fra byen ens ærend for å banke opp vaktene! Andresen kunne også fortelle at de hadde søkt om å få utstyre vaktene med køller også, «men det blei dessverre ikke innvilga».

Som en kommentar til til-

Stovnerungdom og «Leiesold kvæle un

fellet der en gutt blei skutt i ansiktet og måtte på sjukehus, sier Andresen i den samme samtalen at gutten blei skutt på 25 cm hold og fikk ikke varig men. Det viser at gasspistol ikke er farlig! At gutten meget vel kunne ha blitt blind, bekymrer ikke direktøren.

DAGBLADET HADDE IKKE Plass

I intervju med Dagbladet sier den samme direktør Andresen stikk mot seg sjøl at det ikke er blitt brukt gasspistol mot ungdommen. Han benekter også at noen har blitt slått.

Stovnerungdommen er forbanna over Dagbladreportasjen: Direktør Andresen juler, sier de.

Tor Egil: Andresen har aldri vært til stede når vaktene har gått løs på oss. Jeg har et ark i baklomma med vitner på at jeg blei slått.

Einar: Da Dagbladet var her, ville de ikke høre hva vi ungdommene hadde å si. Journalisten skyldte på plassmangel.

Nina: Men dagen etter ofra de stor plass på løgnene til direktør Andresen!

Einar: Dagblad-journalisten begrunna det også med at dette var en «ømfindtlig sak», hva nå enn det kan bety...

120 I TOG

Onsdag 2. februar arrangerte ungdommene demonstrasjon på Stovner-senteret. På bare noen timers varsel slutta ca. 120 ungdommer opp om toget.

Eva: Vi gikk rundt inne på senteret med plakater og rop-te slagord. Krava vi stiller er:

Bort med vaktene

Vekk med tåregass og håndjern

Vi krever slutt på vold og terror

Vi krever Fossumklubben åpna

Vi krever kommunal klubbvirksomhet på Stovner-senteret.

Fossumklubben er en klubb som står ferdig bygd, men som ikke er åpna.

Tor Egil: Sjøl om ikke alle vaktene er like ille, så krever vi slutt på hele vakt-systemet. Istedet for å bruke penga til vakter, burde senteret bruke dem til et sted å være for ungdommen.

Einar: Det var opprinnelig planlagt en ungdomsrestaurant i kjelleren på senteret. Men det har det ikke blitt noe av, og det ville bare vært enda et tiltak fra senteret til å tjene penger på ungdommen. I stedet krever vi at kommunen skal opprette fritidsklubb i kjelleren.

2. Tor Egil blei satt i håndjern og banka opp så blodet spruta av det private borgervernet Olav Selvaag og Per Andresen har oppretta for å sikre profitten og holde ungdommen nede.

Foto: Røde Garde

foreldre til kamp mot borgervern:

ater ansatt for å gdommen»!

Bildet er tatt rett før den glefsende schäferen sitter i armen på jenta. Foto: Klassekampen

«Nei til vold mot ungdommen» og «Vi vil ha et sted å være» var blant parolene i demonstrasjonen 5. februar. Aksjonen fortsetter med støtte fra foreldre og andre beboere.

Foto: Klassekampen

FORFULGT AV POLITIET

Eva: Under demonstrasjonen holdt jeg en appell der jeg fortalte hva som had-

de skjedd, og sa hva vi krevde. Mens jeg holdt på med det kom politiet — for det er jo ikke «lovlig» å demonstrere på senteret. Politifolka kom

bort til meg og spurte hva jeg het. Jeg sa at jeg fikk ikke lov til å prate med fremmede av mora mi, for det kunne være farlig, og så gikk jeg.

Da jeg gikk hjemover fulgte de etter meg i bil hele veien hjem. Jeg tørte ikke gå hjem, så jeg gikk først opp i en annen oppgang og så gikk jeg ned på ungdomsklubben. Seinere fikk jeg høre at politiet hadde vært oppe i oppgangen og snust.

KAMPEN FORTSETTER

Dagen etter demonstrasjonen var politiet på

plass på senteret med to biler og kiosken som pleier å stenge klokka 22, stengte klokka 19 «på grunn av opp-tøyer»! Men den kvelden satt ungdommen og diskuterte og malte paroler. Dagen etter var det ny demonstrasjon på senteret, og kampen fortsetter.

Tor Egil: Ungdommen skal ha et sted å være. Vi har tenkt å demonstrere så lenge vi trenger.

Nina: Sånn som vi har det her på Stovner, har ungdom det over hele landet. Vi er uønska. Så kampen vår gjelder alle ungdommer.

Ungdommen står ikke aleine

— Uttalelsene fra direktør Andresen i Dagbladet er blank løgn. Jeg så jo min egen sønn da han var blitt mishandla på senteret. Gjenklistra øyne, hovne lepper og klærne blodete og rivi istykker. Nå er jeg redd hver kveld for hvordan han ser ut når han kommer hjem. Det går ikke an at senteret ansetter vakter for å gyve løs på ungdommen. Vi har anmeldt saken til politiet, men samtidig må vi gjøre noe sjøl for å få en slutt på dette.

Dette sier Else Gustavsen, mor til Tor Egil. Sammen med ungdommer, foreldre og beboere på Stovner har hun startet en underskriftsaksjon på følgende grunnlag:

Vi godtar ikke lenger voldsbruken mot barn og ungdom på Stovner-senteret:

1. Vi krever slutt på Stovnersenterets overgrep og vold mot ungdommen.

2. Vi krever at Stovnersenterets private vaktkorps blir fjernet straks og at den nåværende vaktordninga oppheves.

3. Vi krever at de ansvarlige for overgrepene mot ungdommen stilles til ansvar.

4. Vi krever tiltak som kan bedre ungdommens situasjon.

1) Fossumklubben åpnes

2) Kommunal klubbvirksomhet i kjelleren på Stovnersenteret.

Foruten underskriftsaksjon vil aksjonskomiteen gi ut løpeseddel, arrangere åpent møte og samle dokumentasjon om overgrepene som har funnet sted. De tar sikte på å gi ut en vitbok om saka for å spre kjennskap til det som har skjedd og avsløre trakasseringen av ungdommen.

Send støtte til aksjonen til: *Gustavsen, Jacobine Ryes vei 3, Oslo 9.*

KAMP MOT ALLKVIN

Livsfarlig abortmetoder tas i bruk for å hindre svangerskap

Redselen for å bli gravid er ofte så stor at jenter i ungdomsskolen setter sine liv på spill for å få avbrutt eventuelle svangerskap. Metoder som strikkepinne og kokende vann blir tatt i bruk. Noen blir ødelagt for livet, andre går kontinuerlig rundt med smerter i underlivet etterpå.

Mens dette skjer i dagens Norge, får vi se filmer på skolen som «Petter Frosk blir far». Den skal lære oss om befruktning.

Men dette hjelper oss ikke til å få vite mer om prevensjonsmidler vi kan bruke.

Dette forteller Caroline — ungdomskoleelev i Oslo — til RØDE GARDE.

Sex-preset er enormt for unge jenter. Gjennom ukeblader, «Romantikk» osv. får en inntrykk av at jenter som ikke er omsvermet av gutter, og ligger med dem, er unormale. Samtidig er det ingen som forteller oss hvordan vi skal unngå å bli gravide. I disse bladene er alt som har med sex å gjøre framstilt som vakkert og deilig. Det står lite om den desperate følelsen

som lammer en totalt når menstruasjonen uteblir.

De færreste jenter jeg kjenner tør gå til foreldrene sine da. Og skulle vi få innvilga abort av abortnemnda, sjølsagt etter mest mulig fornedrigelse, må vi ha foreldrenes samtykke når vi er under 16 år. Vi har med andre ord ingenting å si sjøl, enda det er vår egen kropp det er snakk om.

Det å søke om abort når en er under 16, kvier en seg også for av flere grunner. En må oppgi navnet på barnefaren, og det er ikke akkurat moro å angi vennen sin som risikerer fengselsstraff for å ha «forgrepet» seg på ei «mindre-årig» jente.

Mange jenter veit ikke hvor farlig det er når de sjøl prøver å framkalle abort. Jeg kan nevne to andre metoder som er mye brukt. Den ene er å riste ned trapper — den andre å få en annen jente til å hoppe opp og ned på magen sin til en begynner å blø.

En må stille seg spørsmålet: Ønsker abortmotstanderne og motstanderne av prevensjonsveiledning i grunnskolen — som jo er de samme — at vi skal utsette oss for denne livsfaren, eller at vi skal ødelegge oss helt?

Prevensjonsveiledning i grunnskolen er i dag helt vilkårlig om en får eller ikke.

På noen steder får vi kanskje bare se den filmen som handler om en lykkelig blivende mor, som går og drømmer på en grønn eng. Eller prevensjonsundervisninga begrenser seg til «moralprekner» i kristendomstimene.

Sjølbestemt abort og kravet og prevensjonsveiledning i grunnskolen er uhyre viktig for oss ungdomskoleelever. Og det er i høyeste grad skolesak. Det er avgjørende for våre liv og hele vår framtid.

Det er to av de viktigste kravene vi stiller 8. mars. Alle ungdomskoleelever må slutte opp om 8. mars-demonstrasjonene, og være med på å kjempe for disse kravene, avslutter Caroline.

TO LINJER I KAMPEN

8. mars er Kvinnenes Internasjonale Kampdag. Det er ikke Organisasjonenes Store Markeringsdag — eller noe sånt noe. Men dette skulle en nesten tro, når en ser på det forslaget «Brød og Roser» i Trondheim er kommet med. Det går nemlig ut på at alle kvinneorganisasjonene i byen skulle gå sammen om et tog, og at de som skulle ønske å gå i toget må slutte seg til den ene eller andre organisasjonen. Hva så med de kvinner og menn som er for sjølbestemt abort, men som ikke har tatt stilling til noen organisasjon? Ja, det blir verst for dem. For «B&R» er det ikke de konkrete kvinnekraftene vi skal samles bak, tvert imot, her

er det organisasjons-sjåvinisme for alle penga.

La oss så se litt på paroleforslaget til «B&R». Parolene viser tydelig at «B&R» ikke er villige til å reise kampen, til f.eks. å kreve sjølbestemt abort nå. En slik parole blir hos dem til «fortsatt kamp for sjølbestemt abort». For dem er dette et spørsmål om en stortingsavgjørelse. «B&R» ønsker heller ikke gratis daghjem til alle barn. Nei, de vil ha «barnehagetilbud til alle barn». Barnehagetilbud kan godt bety tilbud om barne plassering et par timer i uka eller kanskje noen timer om dagen.

Støtter så «B&R» folkenes kamp mot fascisme og imperialisme? Nei, de støtter «kvinnefrigjøring i alle land». Det er viktig å ikke sette det riktige navnet på undertrykte kvinner og menns fiender. Hvordan skulle de vietnamesiske kvinnene kunne frigjøre seg uten først å kaste USA-imperialismen på sjøen. Denne kampen deltok kvinnene i. Er dette flisespikkeri fra vår side? Er det tilfeldig at parolene til «B&R» er blitt som de er blitt. Nei, det er ikke tilfeldig! Det er uttrykk for den politiske linja i arbeidet deres. 8. mars-komiteen stiller skarpe paroler, men det er rettferdige krav som vi skal slåss for.

Slutt opp om 8. mars-komiteens arrangementer!

NEUNDERTRYKKING

SKOLEELEVER HAR VIKTIGE KRAV

— Skoleelever har viktige krav å stille 8. mars. Kravene om prevensjonsveiledning, sjølbestemt abort og kampen mot bruk av kvinner som salgsvare er paroler de aller fleste unge jenter kan samles bak.

Vi som går på skole ser også tydelig hvordan skolebøkene våre er gjennomsyra av kvinnefiendtlig ideologi. Spesielt ille er dette i de fremmedspråklige fagene. Vi må kreve at slike skolebøker skal ut av pensum!

Dette sier Lone, som er jenteaktivist på Grefsen Gymnas i Oslo, til Røde Garde.

Lone forteller at mange av skolens elever aldri har fått noen form for prevensjonsveiledning. Sjøl om det er i grunnskolen ungdommen må få denne undervisninga, har jenteaktivistene på Grefsen jobba med å få medisinerstudenter på skolen sin. Oppslutninga om dette var stor blant skolens elever, og jentene seira — rektor måtte gi etter og nå vil klassene få prevensjons- og samlivsundervisning av medisinerer. Jentene på Grefsen har også jobba med en annen aksjon.

De har laga ei veggavis mot porno, som de hang opp på skolen. På denne veggavisa hadde de bl.a. pornobilde av ei naken jente, for å vise hvordan pornoindustrien bruker kvinnekroppen. Rektor nekta å la jentene henge opp denne veggavisa. Begrunnelse: Det skulle ikke reklameres for porno på skolen. Det var ikke bare jenteaktivistene på skolen som synes at dette var litt for drøyt!

Ved siden av å være jenteaktivist er Lone også aktivt

med i opposisjonsgruppa mot den reaksjonære NGS ledelsen.

— De fleste av jentene i jentegruppa på skolen er med i opposisjonsgruppa. Vi veit jo hvordan den reaksjonære ledelsen i NGS stiller seg til jentekampen på skolen. De saboterer den så godt de kan. De sier at sjølbestemt abort ikke er skolesak, ennå et uønsket svangerskap gjør at vi må slutte skolen — og siden har enda vanskeligere med å få jobb enn andre jenter. Opposisjonsgruppene derimot har med sjølbestemt abort i plattformen sin. Da er det ikke vanskelig for oss jenter å ta stilling!

På 8. mars skal vi gå i tog, og jeg synes det er viktig å understreke at dette er en *internasjonal* kvinnedag. Ved siden av å ta opp de kravene vi har i vår egen kamp, skal det også være en dag da vi

viser vår støtte til folk som kjemper mot fascisme og imperialismen. Og vi skal støtte kampen deres mot undertrykkelsen: Frigjøringskampen!

CHILENSK FLYKTNING I NORGE:

KVINNENE UTGJØR EN

MEKTIG

KRAFT!

STØTT DET CHILENSKE FOLKETS KAMP MOT FASCISMEN.

Dette er en av hovedparolene til 8. mars-komiteen. Er det viktig at vi har med denne parolen? Røde Garde har stilt spørsmålet til Victoria Reyes fra Chile og hennes mann Rolando Reyes fra Den Dominikanske Republikken. Begge er flyktninger i Norge. Rolando har også bodd flere år i Chile.

— At Chile er et fascistisk land er det ingen som kan benekte, og støtte til Pinochet i Chile er rett og slett støtte til fascismen og undertrykkelsen i Chile. Men det å *unnlate* å ta opp støtte til det chilenske folk og dets motstandskamp er ikke stort bedre, sier Rolando til Røde Garde.

— Vi synes det er viktig at 8. mars-komiteen gir oss denne støtten. Store ord er ikke det vi trenger, men at tusener av kvinner og menn viser støtte til oss i demonstrasjonstog 8. mars, det betyr

virkelig noe.

I dag er det chilenske folket undertrykt av fascismen. Dette gjelder både kvinner og menn. Nå organiseres motstandskampen, og fascistene i Chile ser ikke på kvinnene som noen mindre farlige motstander enn mennene. Sjøl var jeg leder for en kvinnekomite før kuppet i Chile. Vi drev med forskjellige former for aktiviteter. Vi diskuterte mye politikk allment, og om kvinnes særege problemer f. eks. i arbeidslivet. Dessuten

drev vi mye med kulturelt arbeid. Etter kuppet ble alle slike kvinnekomiteer forbudt. Fascistene var livredde for den faren vi kunne bety for deres maktstilling. Fascistene åpnet så sine egne kvinnekomiteer, vanligvis med kvinnelige fascistiske offiserer som ledere. Hva skulle kvinner gjøre i disse komiteene? Diskutere matoppskrifter og bake kaker! Det var strengt forbudt å diskutere politikk eller at den kulturelle aktiviteten på noen måte

skulle gå imot fascismen.

Slik er det fascistene ønsker kvinnene: Vi kan gjerne bake kaker sammen, men de er livredde for å se at kvinnfolk kan organisere seg til kamp mot undertrykkelsen. Da utgjør vi en mektig fare! sier Victoria.

Verdens folk har mye å lære av kuppet i Chile — og det er en negativ erfaring. I dag trenger vi full støtte til den motstandsbevegelsen som organiseres, avslutter Rolando.

Sovjet driv kanonbåt

Fire gonger på omlag eit halvt år har Sovjet drive rakett-øvingar i Barentshavet.

Øvingane finn ikkje plass nokon tilfeldig stad i Barentshavet, men ligg kvar gong innafør eit område som etter Genevekonvensjonen skal vere norsk. Noreg er i dag i forhandlingar med Sovjet om området.

På Kola-halvøya har Sovjet bygd opp den største flåtebasa i verda. Dette er kloss opptil Noreg.

På Svalbard som er norsk territorium, har Sovjet bygd opp sin eigen administrasjon der berre sovjetisk lov gjeld.

Sovjet driv rovfiske i Barentshavet. Sovjet pressar stadig totalkvantumet for fisket og sin eigen del av dette i veret.

Slik er stoda i dag. Sovjet pressar stadig på for å utvide interessefeltet sitt.

Og bakom det heile er ein stadig aukande larm frå Sovjet si våpenrasling.

SOVJET ANNEK- TERER NORSK TERRITORIUM

Det har i fleire år nå vore tingingar mellom Noreg og Sovjet om delinga av Barentshavet. Etter Genevekonvensjonen av 1958, artikkel 6, vert det fastslått at delinga skal skje etter midtlinjeprinsippet. Sovjet nektar dette og står på at havområdet skal delast etter sektorprinsippet. Ei delelinje etter dette prinsippet vil gjere at omlag 155.000 kvadratkilometer sjøområde vil verte sovjetisk. Og av dette er det 60.000 kvadratkilometer sjøområde som ligg innafør den norske økonomiske sona på 200 sjømil.

Det har vore tingingar etter tingingar utan resultat. Sovjet vil ikkje fire, men den norske regjeringa har alt sagt at det ikkje er noko prinsipp, og at dei er villige til eit kompromiss.

Sovjet har i praksis alt annektert sjøområdet. Det enlaga sovjetiske kart der heile området er teikna inn som sovjetisk.

Som andre imperialistmakter nyttar Sovjet militæret når dei skal oppnå noko og skræme andre land til å gje etter.

Medan dei pratar høglytt om fred, har dei i lang tid nå nytta reine militære trugsmål. Hausten 1975 var det sovjetiske overflygingar over norsk område, og dei første rakettøvingane i norsk område tok til. I juli 1976 starta ei 41 dagar lang rakettøving i norsk farvatn. I september og oktober var det øvingar i same området, og året slutta med ei ny rakettøving i romjula.

Det er ikkje tilfeldig at Sovjet driv desse øvingane, det er rein militær utpressing. Målet er å presse Noreg til å gje frå seg det området som etter folkeretten høyrer til Noreg.

Regjeringa si rolle i dette spelet er klar, dei er villige til å fire for presset frå den sovjetiske imperialismakta. Det er interessant å sjå kva SV-leiaren Berge Furre har å seie. Han slår fast at militærøvinga ikkje er folkerettsstridig. Ellers ser han ikkje nokon grunn til å klage på holdninga til regjeringa, og ser ikkje nokon grunn til at partier eller andre skal blande seg inn i tingingane mellom Noreg og Sovjet!

KOLA-HALVØYA — VERDENS STØRSTE MILITÆRBASE!

Kva er det som ligg bak Sovjet sitt krav om at Barentshavet skal delast etter sektorprinsippet? Det er ikkje mykje som har kome fram frå tingingane. Men så pass er klart at Sovjet har sagt at militære og strategiske omsyn er dei særlege tilhøva som gjer at Sovjet krev deling etter sektorlinja.

Dette vert heilt klart når ein ser det i samanheng med den sovjetiske militærbase på Kola-halvøya, den største i verda.

Ei kvar imperialismakt er ute etter å herske på havet. Slik er det og med Sovjet. Dei har flåten sin spreidd på alle verdshava. Men ein føresetnad for å kunne herske på verdshava er å få skikkeleg høve til å kome ut med flåten. For å klare dette utan problem i Barentshavet krev det at Sovjet ikkje vert hindra av Noreg. Derfor annekterer dei norsk sjøterritorium!

Den sovjetiske flåtebasen i Murmansk er større enn alle

NATO sine Atlanterhavsflåtar til saman. Det finns til saman minst 500 overflatefartyg, omlag 170—180 ubåtar og av dei er 70—80 atomdrivne, omlag 100.000 mann og fleire hundre fly og helikoptere.

For ikkje lang tid tilbake vart eit av verdas største krigsskip, det 40.000 tonn

diplomati mot Noreg

store hangarskipet Kiev flytta til basen i Murmansk.

Sovjet har flåten sin over heile verda. Men flåten er avhengig av å kome lett ut i det opne havet. I krisetider har Sovjet dette bare i Barentshavet.

SOVJET — EIT TRUGSMÅL MOT FISKET I BARENTSHAVET!

Sovjet er eit reelt trugsmål mot Noreg militært. Men dette er ikkje den einaste måten Sovjet truar norske interesser på. Sovjet driv i dag eit enormt rovfiske på den norske fiskebestanden i Barentshavet.

Når fisket er på sitt beste kan det vere omlag 300 utanlandske og ein 70—80 norske trålarar i Barentshavet og bankane som ligg kring. Flesteparten av dei utanlandske trålarane er russiske. I løpet av nokre få år har Sovjet bygd opp ein av dei største og mest moderne trålarflåtane i verda. I dag har Sovjet omlag 1.000 trålarar over 500 tonn. Noreg har til samanlikning omlag 80 over 250 tonn.

Torske-fisket i Barentshavet er regulert gjennom avtale. Denne avtalen har Sovjet pressa på for å få totalkvoten og sin eigen del av denne opp. I 1974 var denne totalkvoten for fisket på 545.000 tonn, og

kvoten for dei einskilde landa vart sett etter eit gjennomsnitt på 10 år. Noreg fekk 243.000 tonn og Sovjet 180.000 tonn.

Sovjet har gått inn for eit enormt rovfiske som truar heile fiskebestanden. Resultatet av presset frå Sovjet er at i 1976 var totalkvoten kome opp i 810.000 tonn, og både Noreg og Sovjet har fått den same del av totalkvoten, nemleg 310.000 tonn.

Eit anna døme på Sovjet sitt rovfiske er fisket av lodde. Noreg har lenge hatt mest monopol på loddefisket. I 1976 tok Sovjet over. Dei norske snurparane fiska side om side med russiske kjempe-trålarar på 4.000 tonn med fabrikk ombord, og 5—6 fabrikkskip på 10.000 tonn. Fabrikkskipa vart stadig forsynt med råstoff frå ein skare av små skip.

Det har ennå ikkje vorte fastsett nokon kvote for fisket av lodde. Grunnen til at Sovjet har satsa så stort er at dei vil tvinge til seg ein så stor kvote som mogleg.

SOVJET PÅ SVALBARD — OPPRETTER EIGEN ADMINISTRASJON

I 1920 vart Svalbard internasjonalt anerkjent som norsk territorium gjennom Versailles-traktaten. Stortinget erklærte Svalbard som norsk land i 1925. I traktaten vart det fastslått at det er norsk lov som skal gjelde heile øygruppa. Men i traktaten var det og ein klausul som seier at Svalbard skal vere «opeland», det vil

seie at alle som skreiv under skulle ha lik rett til å utnyttje naturrikdommane som fins der.

Dei russiske sosialimperialistane har skritt for skritt gått inn for å kolonisere Svalbard. Det klåraste dømet på framferda deira er gruvebyen Barentsburg. Dette vert av russarane rekna som ein russisk koloni. Her er det berre sovjetisk lov som gjeld, og norske politimyndigheter slepp ikkje til.

Russarane har bygd opp eigen administrasjon og politi og attpå til eiga postkontor på norsk land. I august 1976b vart det i Klassekampen avslørt at Sovjet byggjer opp ein militærbase, nemleg helikopterbasen på Kapp Heer på Svalbard.

Sovjet prøver skritt for skritt å erstatte norsk suverenitet på Svalbard med russisk. Dette er eit grovt åtak på den norske sjøråderetten.

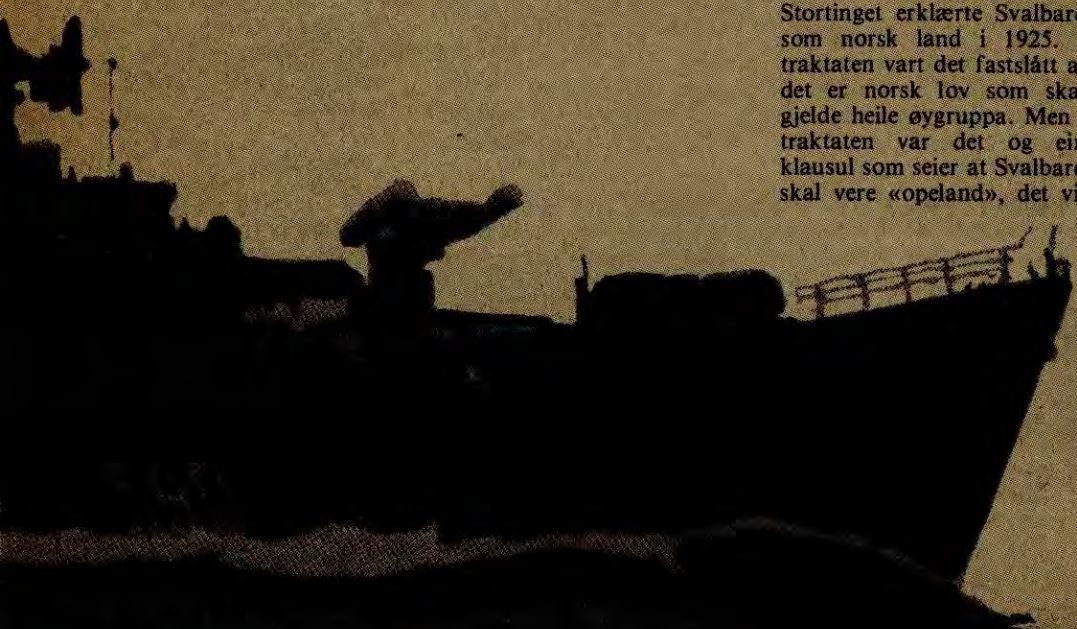
SOVJET — EIT REELT TRUGSMÅL MOT NOREG

Bresjnev og resten av borgarskapet i Sovjet snakker over seg om fred og avspenning. Dei vil ha folk til å tru at dei er dei framste talsmennene for «fred i vår tid». Men nett som Hitler snakka om fred medan han førebudde åtak på land etter land, slik er også Bresjnev sine krigsførebuingar gøymt bak eit røykteppe om fred.

I Noreg fins det folk som lar seg narre av pratet om fred, og det fins folk som ikkje vil sjå at Sovjet i dag går til det eine åtaket etter det andre på norsk sjølstende. Slike folk fins i leiinga av DNA, i SV-toppen. Ikkje minst AUF har skrive og snakka mykje om fredsvilja til Sovjet.

For det arbeidande folket i Noreg fins det berre ein veg, det er å reise kampen mot begge supermaktene og avvise alle forsøk på å binde Noreg til den eine eller andre supermakta.

På nytt må parola om nei til salg av Noreg heisast!

Firer-banden — ei svart kontrarevolusjonær gruppe

I oktober i fjor avslørte sentralkomiteen i Kinas Kommunistiske Parti med Hua Kuo-feng i spissen «firer-banden»; Chiang Ching, Yao Wen-yuan, Chang Chun-chiao og Wang Hung-wen. Mens borgerpressen snakker om de «moderates» seier over de «radikale», er det nå helt klart at Hua Kuo-feng ved sin resolute kamp mot «firer-banden» satte en stopper for disse «radikales» planer om å gjøre kontrarevolusjon og opprette et fascistisk diktatur i Kina. Denne korte artikkelen kan ikke gå dypt inn på alle forbrytelsene til «firer-banden», men bare såvidt berøre noen av de viktigste sakene. For videre informasjon oppfordrer vi dere om å lese neste nummer av Røde Fane og Klassekampen som stadig trykker viktig materiale om dem.

FORSØK PÅ KONTRAREVOLUSJON INGEN NY TING

Det er egentlig ingen grunn til å bli sjokkert over nyheten om at noen har prøvd å gjennomføre en kontrarevolusjon i Kina. Det er langt fra første gangen noen prøver å forandre sosialisme til kapitalisme. Krustsjov greide det i Sovjet, mens Trotski prøvde det før ham. Liu Shao-chi prøvde det i Kina, men blei avslørt under kultur-revolusjonen. Lin Piao forsøkte et væpna statskupp i 1971, og nå er altså «firer-banden» avslørt. Formann Mao Tsetung staka sjøl ut veien for kampen mot kontrarevolusjonen i Kina: «Dere gjennomfører nå den sosialistiske revolusjonen, og likevel veit dere ikke hvor borgerskapet er. Det er midt i det kommunistiske partiet — de som sitter i maktposisjoner i partiet som går den kapitalistiske veien.»

«KULTUR-REVOLUSJONENS HELTER»

«Firer-banden» ynda å framstille seg sjøl som

«kulturrevolusjonens helter», men la oss se litt på deres linje for kulturen: På tross av at tusener av kommunister og revolusjonære dreiv litterært arbeid under revolusjonsstormene i 30-, 40- og 50-åra, avviste «de fire» all kommunistisk litteratur fra tida før kulturrevolusjonen. Det eneste unntaket de gjorde var Lu Shun, som Mao karakteriserte som «stabssjef for kulturrevolusjonen». «Firer-banden» framstilte alt annet enn Lu Shuns verker som «ubrukkelig for arbeidere, bønder og soldater». Men hvordan kunne Lu Shun være leder for en massebevegelse der bare han sjøl var bra?

«Firer-banden» propaganderte sjøl for nye teaterstykker som bygde på gammel kultur. De la imidlertid skjul på dette faktumet, og ga istedet æren til Chiang Ching for sitt «høye nivå og store kunnskaper om kunst».

CHOU EN-LAI VAR ELSKA AV FOLKET OG HATA AV «FIRER-BANDEN»

Statsminister Chou En-lai

var en høyt elska kamerat blant de kinesiske massene. Han var en av folkets store ledere helt fra dannelsen av Kinas Kommunistiske Parti. Hva var «firer-bandens reaksjon

imidlertid «firerbanden» etter hans død. De nekta rett og slett å trykke minneord om Chou i de organene som de hadde makta i! Da folk i staben i «Remnin Ribao»

Chou En-lai

sjon da kamerat Chou lå på dødsleiet og folket var dypt urolig for ham? De jubla: «Han har bare få dager igjen!» Dette var ikke første gangen de angrep kamerat Chou. I oktober 1974 sendte «firer-banden» Wang Hung-wen til formann Mao Tsetung, bak ryggen på politbyrået og sentralkomiteen, for å rette falske beskyldninger mot statsministeren. Formann Mao fordømte denne handlinga og avviste deres planer om å danne sin egen «regjering». Det alvorligste angrepet på Chou En-lai retta

ville skrive minneartikler om kamerat Chou, karakteriserte Yao Wen-yuan dette som «feil som følge av ei falsk linje», «forsøk på å snu opp ned på lærdommene» og «gå imot revolusjonen». Kritikkk strømmen til avisa fra hele landet og Wang Hung-wen beordra en av lakeiene sine om å lage liste over alle som klagde for å kunne fordømme dem offentlig som kontrarevolusjonære!

«FIRER-BANDEN» OG «LÆR AV TACHAI!»

Kineserne ser på Tachai

Formannen i Kinas Kommunistiske Parti, Hua Kuo-feng

som en mønsterkommune i jordbruket og gjennomfører nå en kampanje for å bygge mange nye kommuner av Tachai-typen. For å understreke hvor viktig dette er, har kommunistpartiet bl.a. gjennomført to «Lær-av-Tachai-konferanser»

Den første blei holdt i oktober 1975 og det var Hua

linja». Slik omtalte de mønsterkommunen!

MAO TOK SJØL KAMPEN OPP MOT «FIRER-BANDEN»

Gjennom direkte kritikk til Chiang Ching og «de fire» tok formann Mao sjøl opp kampen mot dem. Det var

Mao Tsetung

Kuo-feng som avla sentralkomiteens rapport til konferansen. Rapporten blei varmt mottatt av kongressdeltagerne og Mao Tsetung sluttet seg umiddelbart til den. Hva sa «firer-banden»? De kalte rapporten «mildt sagt revisjonistisk» og nekta å trykke den i de organene de beherska! Til staben i «Remnin Ribao» (partiorgan) sa Wang Hung-wen: «Blås ikke opp Tachai i alt dere trykker.» Chiang Ching sa: «Tachai henger etter politisk» og «følger den revisjonistiske

han som lanserte uttrykket «firer-banden» da han i juli 1974 sa til dem: «Dere bør være forsiktige så dere ikke blir en liten fraksjon på fire». Da han et halvt år seinere ikke så noen framgang, gjentok han: «Dann ikke fraksjoner. De som gjør det vil lide nederlag.» I mai 1975 sa Mao det så klart som det går an: «Ikke opptre som en gjeng på fir. Ikke gjør det. Hvorfor fortsetter dere med det? Hvorfor søker dere ikke enhet med de mer enn 200 medlemmene i sentralkomi-

teen?» Til kona si, Chiang Ching, sa Mao: «Det er best om vi ikke ser hverandre. I års løp har du ikke gjort mye av det jeg har bedt deg om. Hva er vitsen med at vi ser hverandre mer? Verkene til Marx, Engels, Lenin og Stalin er der, mine verker er der, men du nekter ganske enkelt å studere.»

Etter denne advarselen la Mao dette fram for andre enn Chiang Ching: «Chiang Ching har ville ambisjoner. Hun vil at Wang Hung-wen skal bli formann i den permanente komiteen i Folkets nasjonale kongress og vil sjøl bli formann i partiets sentralkomite.» Mao ville avverge at denne banden tok makta etter hans død, og innstilte derfor Hua Kuo-feng til 1. viseformann i partiet — en stilling som aldri før hadde eksistert.

WENCHOW — EKSEMPEL PÅ HVA «FIRER- BANDEN VILLE

I den tida «firer-banden» satt i maktposisjoner fikk de gjort stor skade. I Wenchow sørga de for at jorda blei delt opp i småbiter og kollektivet blei helt ødelagt! Forskjellen mellom rike og fattige dukka fram igjen, svarte markeder oppstod og den kollektive økonomien blei spolert! Kadre som propaganderte for kollektivbruk blei beskyldt for «å gå den kapitalistiske

veien», mens sabotørene blei stempla som «revolusjonære».

De skapte forvirring blant massene, brøyt ned partiorganisasjonene, sprenget den sentralistiske ledelsen i partiet, saboterte enheten i partiet, trampa på partiets flotte tradisjoner, slo ned på alle forsøk på å gripe revolusjonen og stimulere produksjonen, og undergravde proletariatets diktatur.

Wenchow er et godt eksempel på hva som var «firer-bandens» mål — gjenopprette kapitalismen, kaste folket ut i elendighet og opprette et fascistisk diktatur.

DET KINESISKE FOLKET VIL VINNE NYE SEIRE!

De kinesiske massene har avslørt «firer-bandens» kontrarevolusjonære virksomhet og står foran nye oppgaver i bygginga av sosialismen. Under ledelse av Kinas Kommunistiske Parti og Hua Kuo-feng vil de helt sikkert vinne nye seire!

LENGE LEVE FOLKE-
REPUBLICKEN KINA!
LENGE LEVE KINAS
KOMMUNISTISKE PARTI!

Sionistfilmen møtt med demon- strasjoner i Bodø

Kampen mot sionismen ga seg utslag i en stor demonstrasjon utafor en kino her i Bodø da filmen «Raidet på Entebbe» blei vist. Til tross for at de har en ukeoversikt i begynnelsen av hver uke, var filmen ikke annonsert i lokalpressa.

Da filmen skulle vises på tre forestillinger søndag 23. januar, møtte ca. 50 personer

opp for å demonstrere hver gang. Politiet arresterte to stykker som holdt en plakater der det sto: «Stopp sionistfilmen!» Den ene blei ganske raskt sluppet løs, og da han seinere på kvelden holdt en ny plakater, tok politiet med seg plakaten og ikke ham. Enorm jubel brøyt løs over den seieren!

I løpet av natta aksjonerte

antiimperialister mot kino-plakaten ved å tilsøle propagandaen for filmen med maling og ved å henge opp en plakater med innskriften: «Stopp sionistfilmen — Israel driver statlig terror — Seier for PLO!» Dette plakaten blei raskt fjerna, men malinga (se bildet) satt så godt at den ikke blei fjerna for langt ut på kvelden.

Foran forestillingen på mandag delte 3. verden komiteen ut løpesedler — til stor fortvilelse for Unge Høyre som gikk med sionistmerker og oppfordra folk til

å gå på filmen. To SV-sympatisører blei også observert i billettøen — «de måtte se filmen før de kunne danne seg en mening om den!» Dette er omtrent logikken: «En må bli skutt før en kan si at det ikke er noe særlig godt.»

Slå tilbake sionistfilmen overalt hvor den kommer!
— Forby sionistfilmen!
— Israel driver statlig terror!
— Seier for PLO!
— For et fritt og demokratisk Palestina!

Korrespondent,
Bodø

røde garde
korrespondent

SUPLERINGSARBEIDER

KALLE T

Kalle sitter ved et av bordene bakerst i salen i kantina på Utstikker II, drikker cola og studerer lappen som ligger foran ham. På lappen står det, med svære kulepennbokstaver: «Jeg synes det er faen så urettferdig. Streikemøtet har vedtatt at vi deltar i streika. Med fulle rettigheter. Og fulle plikter. Vedtaket var enstemmig. Nå begynner Håkensen å kядde med oss igjen. Han vil ha oss ut av streika. Men sjøl har han knapt gått ei streikevakt. Jeg synes det er feil. Vedtaket må stå som det er.»

— Bra sånn? spør Kalle.

— Sett «Kamerater!» først, sier Roger. Og finn et annet ord enn «kядde».

— Som for eksempel — ?

— Få rulle en røyk av deg mens jeg tenker.

— Her. Boms, sier Kalle og gjeiper.

— Kjөss meg ...

Suppleringsarbeiderne har — som vanlig — rotta seg sammen ved et par bord lengst bak i lokalet. De er bare sju—åtte mann igjen nå, etter at mer enn halvparten av gjengen kom inn i den faste «gruppa» noen timer før brygga gikk i streik. Disse gutta — 12 i alt — kom inn i foreninga også. Resten av suppleringa er igjen som ei lita, sur utgruppe. I mange måneder har kampen for å få organisert suppleringa rast, mot pamper og byråkrater. Noen egentlig grunn for at suppleringa ikke skal

tas opp i foreninga, finnes ikke. Vedtektene er klare som blekk: Suppleringsarbeidere ved Oslo Losse- og Lastekontor kan organiseres etter ei prøvetid på to måneder.

Hvorfor er de blitt holdt utafør «fjellskapet»? De var oppe og kjefsta ut forbundssekretæren i Transport. Alt de oppnådde var å få en kjөlig skulder, høre en masse pissprat og få utdelt hver si flate, røde fyrstikkeske der det sto: «Medlemskap gir trygghet». Men medlemskap fikk de ikke.

Jo, halvparten av gutta kom inn i siste lita. Foreningsstyret turte ikke annet. Underskriftskampanje og greier hadde det vært, med bra oppslutning.

— Håkensen tør ikke prøve seg på oss, sier Kalle.

— Har du fyr? spør Roger.

Kalle tenner på:

— Røyke og spötte fikser'u sjöl?

Møtet er ikke begynt ennå. Det summer og brummer av stemmer i salen. 175 bryggearbeidere lager et bråk som i startgropa på Fornebu. Skramler med kaffekopper. Blafirer med siste nummer av «Klassekampen» som er delt ut gratis om morran. Stemninga er nervös, med lyn og torden i lufta.

Det har vært et hardt krөesj med purken på «Kronprins Harald». Kalle fikk revet armen av boblejakkа og blei bäret vekk av fire snüt. For første gang hadde karene lenka seg sammen og

nektа å flötte seg. De første dagene med «pyse-linja» ga sørgelige resultater i kampen mot streikebryteriet. Nå skal rabalderet og framgangen på «Harald» diskuteres.

— Det går to linjer i streikekomiteen, sier Kalle lett henslengt og ganske flott.

— Hva?

— To linjer. Tom fortalte om de greiene på «Guldfisken» i går kveld. Du skulle vært der.

— Mätte passe ungen, svarer Roger.

— Du og den ungen. Tom veit hva han snakker om.

— Tom? Jävla AKP.

— Nå snakker'u akkurat som Håkensen, sier Kalle.

Kalle er 21. Han har seilt ute og nådd den enorme rang av lettmatros. Likte seg ræva på 200.000-tonneren. Begynte på brygga fordi — ja, fordi? Brygga er ikke toppen. Men det er ute, og ganske fritt. Mye overtid. Lite gryn. Men det er allreit. Bedre enn et råttent lager, for eksempel. Eller å stresse rundt i varevogn i byen. Nå skal det bli mer overtid og enda mindre gryn. Det er derfor de streiker. Han synes han har lært plenty. Blitt voksen, liksom

Forbannet dumt at han ikke fikk prata mer med Tom. Skulle bedt om unnskyldning for det tullet med sirkelen. Å komme halvt kanon på studiesirkel! Rett fra «Guldfisken», den bula ... Därlig stil, mann!

— Håkensen er 'kke så jævlig som du vil ha det til, sier Roger. — Han er flink til å snakke.

— Snakke kan hvemsomhelst, mumler Kalle.

— Vi får se når du skal opp, gutten. Om du tør.

Det er Tom som har bedt Kalle skrive den lappen. «Du må opp og slå mot Håkensen hvis han kjөrer mot dere i dag,» hadde Tom sagt. «Om du ikke greier deg uten, så skriv en lapp. Det vil virke bra om du sier noe. Sjöl har jeg sagt alt for mye på møtene. Alle veit at jeg ikke tåler trynet på den helvetes SV'eren. Dessuten er jeg med i foreninga nå. Noen fra suppleringa må ta ordet. Få Roger til å gjөre det hvis ...»

Nei. Da hadde Kalle sagt stopp. Roger, den blæra! Klart han skulle greie det sjöl.

— «Träkke på oss» kan det stå, sier Roger.

Ei fortelling fra brygga fra Jon M.

AR ORDET MOT REVISJONISMEN

— I stedet for «kødde med oss» mener du?

— Sure.

— Endelig noe fornuft fra deg, sier Kalle og stryker ut og retter.

Det er i grevens tid. Formannen drøler til med klubba og åpner ballet.

Høytaleranlegget suser verre enn noen gang. Roger må opp og fikse. Han er stereo-ekspert og streikas mikrofonansvarlige.

— Håkensen har bedt om ordet til dagsorden! hujer formannen.

Kalle skotter bort på Frans. Frans er en av de eldre i suppleringsa, populært kalt «Gammalkuken».

— Nå kjører'n mot oss, sier Frans.

— Trudde ikke han ville tørre, svarer Kalle.

— Jeg skal gå opp og ...

— Nei, drit i det. Jeg har skrivi et innlegg, sier Kalle.

— Du?

— Jepp.

— Bra. Ta'n. Det er den store AKP-jakta som begynner. Gamla skulle visst at jeg er blitt AKP'er. Alle i suppleringsa er jo det.

Forbundssekretæren i egen høye person har sagt de kloke orda, etter at det begynte å gjære i suppleringsa: «Jeg skal ta med meg maskinpistol og komme ned på kaia og skyte hver jævla suppleringsarbeider!» Eller var det student, eller var det m-l'er han sa? Samme kan det være. Forbundssekretæren ligger så tynt an at han ikke tør vise seg på kaia under streika, hverken med eller uten maskinpistol. Han har aktivt oppfordra kysten til streikebryteri, og er «persona non grata», som det heter på utaskjærsk. Suppleringsa skal bli medlemmer i foreninga når streika er i mål. Forbundssekretæren skal hives ut.

Håkensen tar et fast grep om mikrofonen:

— Kamerater! Vi er nå ved et avgjørende punkt i streika. Det er blitt brukt vold mot politiet. Elementer i streikekomiteen har gått inn for ei militant linje, sier han og skuler bort på Tom og et par av de andre i komiteen.

— Dette er i strid med vedtaka våre.

Det er åpenbart for alle at det er en splittelse i streikekomiteen. Når vi skal diskutere et så viktig spørsmål, er det mi mening at det er enkelte som ikke har noe å gjøre i salen ...

— Din snok, freser Frans.

... og dere veit hvem jeg tenker på. Det står fast at suppleringsarbeidera ikke er medlemmer av vår forening ...

— Er blitt nekta medlemskap i foreninga! sier Frans såpass høyt at fire bord snur seg. Noen flirer, andre hysjer.

... og mi mening er at de ikke bør ha stemmerett her i dag. Takk for ordet.

— Ikke noe å takke for, mumler Frans. Applausen for Håkensen er spredt. Ellers pleier han å få en del klapping.

Tom tar ordet:

— Jeg vil minne om det enstemmige vedtaket fra første streikemøte om at suppleringsa deltar i streika på lik linje med medlemmene. Håkensen prøver gang på gang å undergrave demokratiet...

— Huuu! roper et bord med noen av de eldre kara som ennå synes Håkensen er en staskar.

... og driver sjøl med bare korridorpolitikk. Jeg vil oppfordre folk fra suppleringsa til sjøl å kommentere dette.

Spredt applaus. Ingen «har» salen ennå.

Frans datter til Kalle i sida: — Opp med armen!

— Noen bak der ba om ordet? sier formannen.

— Det er 2046, sier Kalle. — 2046 Johansen.

Han snubler seg fram mot dirigentbordet mellom stoler og bord og støvlebein. Det lause ermet på boblejakkas slenger. Han får stumpa røyken i et askebeleg, kremter, snakker alt for nær til mikrofonen så ingen hører noenting, kremter igjen og fløtter seg litt unna.

— Kamerater! Jeg synes... jeg synes...

— Hva pokker synes du, bassen, kommer det fra en gubbe ved bordet der Håkensen sitter. «Sandkassa» kalles den banden.

Kalle blir rød under luggen. Må

holde seg til lappen! De kan terrorisere, de gamle Ap-kara.

... synes det er faen så urettferdig ... det som Håkensen sier ... vi skulle være med i streika. Med fulle rettigheter. Vi har vært med over alt. Sjøl blei jeg dunka på «Harald». Så ikke skimtet av Håkensen der. Og jeg er enig i at vi må trø til mot purken ... for ... Ja, vi skulle ha fulle plikter. Og det vedtaket — om suppleringsa — det var enstemmig. Håkensen stemte sjøl for det. Han vil ha oss ut av streika. Det er ikke ... det er ikke demokratisk!

Under over under — folk klapper.

— Bravo, lyder det fra et av de bakerste borda.

— Ferdig? spør formannen.

— Jeg vil bare si at jeg trudde aldri en fra SV kunne være en sånn dritts... ensånn ...

— Huuu! roper bordet med Håkensen fanclub.

— Bra innlegg, hvisker Tom i det Kalle går og setter seg.

Han går tilbake til bordet med løfta hue. Ser folk litt annerledes på ham nå, tru?

Han har reist seg og tatt ordet. Suppleringsarbeider Kalle som aldri har sagt et ord i ei forsamling med mer enn fire mennesker før har reist seg og tatt ordet mot ... hva var det Tom kalte båten? Mot revisjonismen! Mot Håkensen som preiker røde ord, men som vil legge ned streika.

Hvis flere reiser seg sånn — så kanskje de vinner? Brygga seirer? Det er ikke umulig.

.....

Merknad fra forfatteren:

Denne fortellinga er dikta. Det var ikke akkurat sånn det foregikk. Men det var neiggu ikke langt unna!

Faglig 1. mai-front 1976

— enhet på klassekampens grunn!

Fagleg 1. maifront i Oslo 1976.

BJØRN STENMARK TIL RØDE GARDE:

«FAGLEG I. MAI FRO

DU SKAL VE

Bjørn Stenmark arbeider i budtenesten i Norsk Rikskringkasting. Han er ein av dei kampvillige fagforenings-tillitsmennene som har blitt suspendert frå fagforeninga si. Det var ikkje medlemmane, men LO-pampane som kasta han frå vervet som formann i Kringkastingsens Landsforening.

No sit Bjørn Stenmark i initiativkomiteen for Fagleg Førstemaifront (seinere i intervjuet brukar vi forkortinga FFF) i Oslo. «1. mai — enhet på klassekampens grunn» er parola som FFF har vedtatt som hovudparole for dagen. Alle som er samde i denne parola må gå i FFF-toget, seier Stenmark, same kva parti dei tilhøyrer eller brukar stemme på. FFF-toget er det einaste fronttoget som kjem til å gå i gatene i Oslo, det einaste toget der deltakarane sjølve har høve til å vere med å utforme parolane og politikken.

Røde Garde har snakka med Bjørn Stenmark og han sier dette om kva slags tog Fagleg Første Maifront-toget er:

— FFF er det toget der arbeidsfolk og andre som kjempar mot undertrykking må gå 1. mai i år. Det er det einaste fronttoget som kjem til å gå i Oslo. Det er eit tog som skal byggjast opp av dei som skal gå i toget. Eit tog som vil gjenspeile dei kampar arbeidsfolk og andre har stått oppe i den siste tida og dei kampar folk står overfor i tida som kjem.

— Det vert fleire tog i Oslo 1. mai i år. Kva slags tog vert dette?

— Partitoga til DNA og SV vil nok også verte arrangert. Om dei to partia samarbeider i eit tog eller ikkje endrar ikkje på karakteren av toget. Det er to partitog, styrt frå toppen. Hovudparolen som er vedteken for dette toget i år avslører dette heilt klart, nemleg: «Fortsatt arbeiderstyre og DNA-regjering».

Kva seier du til påstanden om at FFF-toget er eit «sekskterisk AKP-tog» medan

Bjørn Stenmark vart suspendert av LO-pampar frå vervet som formann i Kring-

kastingsens Landsforening. Han sit i initiativkomiteen for Fagleg 1. maifront i Oslo.

SV/DNA-toget er det toget som arbeidsfolk sluttar opp om?

— Dette er påstandar langt frå all sanning. I dag er det slik at det er berre eit parti som støttar FFF og det er AKP(m-l). Likevel så er dette det einaste toget som ikkje er eit partitog.

FFF-toget vert skapt og utvikla av dei som vil ta del i toget, og det tek utgangspunkt i folk sin eigen kamp. DNA/SV-toget derimot, vert skapt at toppane i partia og LO og toga vert arrangert som direkte støtte til desse.

Det er første gong eg skal gå i FFF-tog. Eg har gått gjennom alle parolane frå toget i fjor, eg veit kva grupper og organisasjonar som slutta seg til toget og sist, men ikkje minst, eg veit at FFF-toget var det som hadde størst oppslutning med over 10.000 deltakarar. Den som kallar dette toget sekskterisk, misbrukar ordet.

— Det er reservasjonsrett i toget. Det betyr at folk ikkje treng å slutte seg til alle parolane i toget. Kva med einskapen i eit slikt tog?

— FFF si hovudparole for

Hovedparole for dagen: 1.mai — enhet på klassekampens grunn!

- Arbeidere og undertrykte i alle land — foren dere!
- Gjør fagforeningene til kamporganisasjoner — mot alt klassesamarbeid!
- Kamp mot lønnsnedslag — avvis DNA/LO-ledelsens kombioppgjør!
- Enhet norske arbeidere — fremmedarbeidere!
- Forsvar streikeretten — mot suspensjoner og politiske oppsigelser!

- Kamp mot de imperialistiske supermaktene USA og Sovjet!
- Svalbard er norsk land — avvis Sovjets press!
- Støtt frigjøringskampen i Azania, Namibia og Zimbabwe!
- Støtt det samiske folkets kamp mot nasjonal undertrykkelse!
- Forby nazipartiet Norsk Front!
- Kamp mot all kvinneundertrykking!
- Nei til prisøkning — gratis daghjem til alle barn!
- For et sosialistisk Norge!

NT — DET TOGET

RE MED Å BYGGE!»

dagen «1. mai — enhet på klassekampens grunn» viser grunnlaget for toget. Ingen av parolane kan stri mot dette grunnlaget. Det er eit tog som kan samle folk som i ulike saker har tatt kampen opp mot staten og kapitalistane, mot dei som utbytter og undertrykker arbeidsfolk og andre. Dette er ein viktig ein- kap.

— *Kvifor meiner du det er så viktig å gå i tog 1. mai?*

— 1. mai-dagen er viktig. Ein dag då alle vi som er vil kjempe mot dei som utbytter og undertrykker oss, kan samle oss og vise fram våre krav og vise vår solidaritet til andre undertrykte. Det er ikkje berre 1. mai at folk er i kamp, men denne dagen gir oss styrke, kjensla av det å stå saman med mange, mange andre har stor betydning for den kampen vi fører alle dagar elles i året.

— *Både fra SV og DNA-hold vert det hevda at 1. mai har utspelt rolla si. Kva seier du til dette?*

— Dei som seier det, gjer det for å passivisere arbeidsfolk. I årevis har det vorte freista å innprente arbeids-

folk ein tanke, nemleg at klassekampen er over, at det er samarbeid og harmoni som pregar samfunnet, og dersom det var tilfelle skulle det jo heller ikkje vere nokon grunn til å gå i 1. mai-tog.

Sjøl om samarbeids- og harmonitanken har påverka arbeiderklassen og framleis gjer det til ein viss grad, så er det stendig fleire som avslørar dette pratet. Det er stendig fleire som ser kor nødvendig det er å sjøl reise kampen mot utbytting og undertrykking. Alle oppseiingane, eksklusjonane, suspensjonane og streikane som har vore i 70-åra har vore med på å avsløre «harmonien» i samfunnet vårt. Fleire og fleire brukar også 1. mai som ein kampdag, ein dag då dei saman med mange andre kan gå ut på gatene og vise krava sine.

— *Kven meiner du skal gå i FFF-toget?*

— Alle som er samde i grunnlaget — «Enhet på klassekampens grunn». Arbeidsfolk, skoleungdom og andre som støtter dette grunnlaget. Kva parti den ein-skilde høyrer til eller stemmer på, spelar inga rolle. Folk

som stemmer SV eller DNA må sette ei rett politisk line over lojaliteten til parti-leiarane sine. Og mange er det som heilt sikkert vil gjere det.

— *Kva med ungdommen i 1. mai-toget. Eit åtak som også ofte har vore retta mot FFF-toga er at det har gått så mykje ungdom i toga.*

— Ungdommen må være med i toget. Vert det berre 40-åringar som går i toget er det narulegvis eit nederlag. Landet skal byggast på ungdommen. Og ungdommen har krav å stille, det er sikkert. Og dei har rett til å verte høyrte. Vi voksne høyrer alt for lite på kva ungdommen har å seie. Eg kan jo ta som eksempel mi eiga datter. Eg trur at ungdommen er meir opne og ser urettferda ofte mykje klarare og enklare enn vi gjer. Jo fleire ungdommar i toget, desto bedre.

— *Det er framleis ei stund til 1. mai. Men førebuinga av dagen bør vel ikkje utsetjast lenger no?*

— Vi vil at FFF-toget skal verte eit tog som deltakarane sjøl skapar. Derfor er det viktig å starte førebuinga av toget tidleg. Skal det verte eit

demokratisk tog så er det ein føresetnad at folk får vere med i desse førebuingane. Folk må verkeleg få merke at dette toget er eg med på å bygge og eg har ansvar for det. T.d. dersom fritidsklubben der du bor skal nedleggast, så er det du som må reise kampen mot dette, du må få med deg andre frå klubben til å lage parolar, og du må sørge for at dei krava som de stiller kjem med i toget. Skal dette lukkast så må arbeidet starte i god tid før 1. mai. Dann ein FFF-komite, i klubben, på skolen eller der du bor. Snakk med alle kameratane og vennane dine om å bli med i ein slik komite. Diskuter dei sakene som de er opptatt av og prøv å få med enno fleire til å gå i toget. FFF-toget er du med på å bygge opp, det er noko heilt anna enn dei toppdirigerte partitoga til DNA og SV.

kultur

kultur

REVISJONISTISK PLATEFIASKO

For tida går det føre seg ei verdsomspennande kampanje for å spre cubanske plater. Ikkje berre revisjonistiske, men også progressive plateselskap har fått tilbod om å distribuere nye «revolusjonære» singlar frå Cuba. Samanhengen mellom denne kampanja og aggresjonen i Angola er ikkje særleg vanskeleg å skjønne.

Det finske, revisjonistiske, plateselskapet LOVE(!) RECORDS distribuerer desse platene i Norden. Bossane der dreg frå tid til anna på pampeturar til Cuba for å halde

importdrøftingar, og deretter fartar dei rundt i andre nordiske land og spanderer Castro-sigarar og tilbyr Cuba-plater.

Ein slik delegasjon kom til MAI plateselskap. Dei kunne tilby sterk finansiell bistand til å lage ei svær marknadsføringskampanje i Noreg, berre MAI ville ta på seg distribusjonen! LOVE skulle spytte i kassa både til annonsar og pressekonferanse.

MAI sendte svar til Finland og peika på at dei ikkje ville distribuere desse cubanske platene samstundes som

cubanske soldatar tok del i militær aggresjon mot folket i Angola. Derimot kunne MAI vera interessert i å distribuere nokre andre plater frå LOVE.

Men då sprakk det for revisjonistane: LOVE svarte i eit avslørande brev at MAI slett ikkje kunne få distribuere nokre av platene deira så lenge ein ikkje vart med på Cuba-kampanja! NKP har sikkert ein del å lære av LOVE sitt omfang av nidord. I svarbrevet nyttar dei m.a. slik ammunisjon som, «Ni har parat er med NATO-

militaristar»,... «post-quislingar»... «CIA-samarbete» ..osv. Særleg fortørna er LOVE fordi så stor del av den norske ungdommen er påverka av «maoismen» og dei akkar seg over at det diverre er lett å påverke ungdommen til hat mot Sovjetunionen...

Førebels vert det altså ikkje noko sal av Cuba-platene, og den cubanske kulturelle aggresjonen mot folket i Noreg har fått eit skot for baugen.

BRUTUS

Avskjed med «Arbeidslaget»

Sånn som «Vømmøl Spelmannslag» har også «Arbeidslaget» gitt seg etter to LP'er. Avskjedsplata «Varsko her!» kom ut på MAI ved juletider. Tekstmessig har Vømmølmusikken utvikla seg fram mot et stadig klarere standpunkt for arbeiderklassens interesser — i den daglige kampen og i kampen for den sosialistiske revolusjonen.

På «Varsko her!» kommer dette til uttrykk ved at det er konkrete klassekampsaker — Hammerverksaka, kamp for nynorsk som skriftmål, avsløring av arbeideraristokrater og kampen mot supermaktene — som dominerer framfor lokalhistorie fra Vømmøldalen. Og avskjedsordene til oss fra «Arbeidslaget» er: «Ein dag vil heile

det kapitalistiske systemet sprengas tå sin egen ladning: de revolusjonære arbeiderane. Vi skal værre forberedt på at det kan bli ein retteleg storsmell.»

«Varsko her!» er blitt ei svært ujevn plate. For ved sida av gode viser om de nevnte sakene — skjont visa om truselen fra supermaktene er skjemma av en del klisjeer, inneholder plata også dårligere viser. Dessuten tar til tider rocken rent overhånd, og trenger påvirkninga fra norsk folkemusikk i bakgrunnen.

Altså ei plate med både topp og bønn, men med klar politisk framgang i tekstene. Vi ser med forventning fram til hva som kommer etter «Arbeidslaget».

GURI

«Alle presidentens menn»

I tida 1972—74 avslørte to journalister i avisa Washington Post at ledende menn i statsapparatet i USA sto bak storstilet korrupsjon og bl.a. et innbrudd i demokratenes hus, Watergate. Trådene strakk seg helt opp til presidenten, og skandalen førte til at Nixon måtte gå av. Borgerskapet i USA og Norge sa: «Dette var jo ille, men nettopp at det kunne bli avslørt, viser hvor demokratisk USA er.»

Denne ideologien står også filmen om avsløringene, «Alle presidentens menn» for. Først og fremst ved at den underslår president Nixons direkte innblanding i saka, og dermed hvor gjennom råttent hele det amerikanske kapitalistiske samfunnet er. Dessuten sprer

filmen myten om de borgerlige journalistene som sannhetssøkende, ivrige unge menn, og avisas ledelse som sannhetens forsvarere.

Likevel er filmen vel verdt å se. En del av råttenkapen kommer godt fram, innbrudd, korrupsjon og personforfølgelse dirigert fra høyeste hold i statsapparatet. Skildringa av metodene journalistene brukte for å rulle opp saka er spennende og underholdende, skuespillerne er dyktige og filmen godt teknisk laga. Et lite poeng er det også at dette er en drivende spennende film uten nevneverdig skyting, blod og hasardiøs bilkjøring. Avsløringa av virkeligheten er spennende nok i seg sjøl.

Carter og Ford - ikke noe bedre enn Nixon

Åsgård sjukehus i Tromsø:

Nazist oppsagt etter aksjon fra de ansatte!

Ledelsen ved Åsgård psykiatriske sykehus i Tromsø har nok en gang utmerka seg som tvers igjennom reaksjonær. Denne gang ved å ha ansatt og hatt i arbeid en ny-nazist og voldsforbryter som ekstravakt i tida nov/des. 1976.

Det er ikke mer enn 1½ år siden den samme ledelsen sa opp tre progressive jenter som arbeidet ved sykehuset. Disse måtte de imidlertid ta inn igjen etter sterkt press fra de oppsagtes kollegar og folk i og utafør Tromsø.

KNIVSTIKKEREN LORENTZEN SOM PLEIER FOR SINNSLIDENDE!

Den ny-nazisten som har vært ansatt ved sykehuset heter Øyvind Lorentzen, og er den samme som natt til lørdag 23. oktober gikk rundt i Bodø sentrum i spissen for en nazi-gjeng og spurte tilfeldige forbipasserende om de var kommunist. En 18-åring svarte at det hadde ikke de noe med. Lorentzen grep da tak i gutten og skreik: «Jeg skal drepe deg og alle andre kommunister!» Deretter kjørte han en springkniv i gutten og vred rundt. I alt blei 18-åringen tildeelt 9 stikk før han kom seg vekk.

Øyvind Lorentzen skryter åpenlyst av knivstikkinga og sitt medlemskap i «Norsk Front». Nazismen betrakter sinnslidende som mindreverdige, hør bare hva Erik Blücher sier: «Sinnslidende og arvelig sterkt beslektede mennesker skal fratas forplantningsevnen.» Hvordan kan en mann som Øyvind Lorentzen, som åpent bekjenner seg til denne kullsvarte ideologien, få arbeide blant sinnslidende?!

AKSJON BLANT DE ANSATTE: VI VIL IKKE HA NOE MED DEG Å GJØRE!»

Da det i midten av desember ble kjent at ny-nazisten Lorentzen gikk ekstravakt ved sykehuset, vakte det umiddelbar reaksjon. Saken blei tatt opp på medlemsmøte i personalforeninga 17. desember og ledelsen blei kontakta — uten at den reagerte. De ansattes svar var da å organisere en bred anti-fascistisk front. Anti-fascistisk komite i Tromsø blei kontakta og et lokalt interimstyre fikk i oppdrag å organisere kampen for å få Lorentzen fjerna. De ansattes initiativ ga

resultater. I romjula var Lorentzen fortsatt på jobb, selv om han på dette tidspunktet var utelukket fra Sør- og Nord-Troms regionene. 2. januar møtte Lorentzen på jobb for siste gang — da bare for å måtte snu i døra. Personalet ga han klar beskjed: «Vi vil ikke ha ha noe med deg å gjøre!» En stor seier av mange seire i den anti-fascistiske kampen som viser det norske folkets hat mot nazismen.

LORENTZEN HAR SAKSØKT AFK

Ifølge «Tromsø» 6. januar har Lorentzen saksøkt AFK for «personforfølgelse og løgn om hans person». Så frekk er denne voldsforbryteren og nazisten etter at han seinst 28. desember brutalt slo ned ei ung kvinne som sto på streikestøttestand i Tromsø sentrum!

Kamerater og anti-fascister!

La oss bygge den anti-fascistiske fronten bred og sterk, og fortsette og vinne store seire i kampen mot nazismen og fascismen. La ikke typer av Lorentzens kaliber slippe unna stempelet av hakekorset, la det hvile over disse svarte kriminelle hele tida. La oss sammen slå tilbake den borgerlige pressas febrilske forsøk på å bagatellisere nazismen, slik som i denne saken hvor det borgerlige organet «Tromsø» forsøker å renvaske Lorentzen både fra nazistempelet og det brutale overfallet i Bodø. La oss stå sammen som en person i kampen mot nazismen/fascismen, mot utbytterstaten og monopolkapitalen. La oss fortsette inn i året 1977 der vi slapp i 1976. STÅ PÅ!

Leser, Tromsø

røde garde
korrespondent

Blücher møtt med pipekonsert i Rygge

I boligområdet nær Rygge flystasjon har det i over et år vært kriminell nazivirksomhet fra silkerampen til Blücher. I høst ble to nazitungdommer arrestert av

politiet etter at de hadde tilstått skriving av rasistiske slagord av verste sort, hærverk mot bygninger der erstatningen løper opp i store summer, truselbrev og sjikane mot folk og annen nazi-aktivitet.

Svina i Norsk Front har tydeligvis satsa stort på å job-

be politisk blant ungdommen i de militære områdene her i bygda og de skryter åpenlyst av sin egen virksomhet.

Men den gang ei. Her — som blant vanlig ungdom over hele landet — er nazibermen hata som pesten. Hør bare:

Ei stund før jul stilte Blücher, «dama» hans og et par andre svartskjorter opp utafør skolen vår (Halmstas Ungdomsskole)

For første gang hadde de våget seg opp i dagslys for å teste resultatene av sine rasist-skrablerier på veggene,

Blüchers egne rasistiske tegninger og løpesedler på stolper og postkasser.

Men de dreit i baret. Elevene ropte «Ut med Blücher!», nazipropagandaen ble brent og rivi i stykker. Enden på visa var at nazistene rusla vekk etter at de sjøl måtte ta vekk all nazi-propagandaen som var lagt på syklene utafør skolen. Kamp mot nazismen! Forby Norsk Front!

Skoleelever i Rygge

røde garde
korrespondent

STUDER DOKUMENTENE FRA AKP (m-l)s 2.LANDSMØTE!

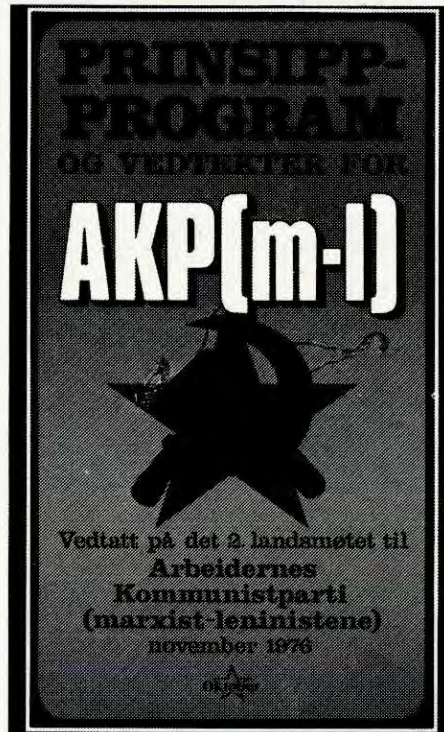
I november avslutta AKP(m-l) sitt 2. landsmøte. Landsmøte vedtok et nytt prinsippprogram, reviderte vedtektene fra det første landsmøtet og vedtok «Beretning til AKP(m-l)s 2. landsmøte».

Nå har prinsippprogram og vedtekter for AKP(m-l) kommet i bokform, mens beretninga kommer ut som egen bok om kort tid. Prinsippprogrammet inneholder disse hovedavsnittene:

- I. Arbeiderklassens kommunistiske parti.
- II. Imperialismen og den proletariske verdensrevolusjonen.
- III. Klassekampen i Norge.
- IV. Kampen mot opportunisten.
- V. Prinsippa for kampene proletariatet fører under kapitalismen.
- VI. Den sosialistiske revolusjonen.
- VII. Sosialismen, proletariatets dikatur og utviklinga til kommunisme.

Dette er viktig studiemateriale. Alle medlemmer og sympatisører av Rød Ungdom må skaffe seg denne boka og studere den grundig!

Boka kan bestilles fra: Rød Ungdom, boks 610, Sentrum, Oslo 1.

HOVEDPRINSIPPET FOR KINAS REVOLUSJONÆRE UTENRIKS POLITIKK ER DEN PROLETARISKE INTERNASJONALISMEN!

SJØLKRIKIKK:

I Røde Garde nr. 6/-76 sto det en artikkel med overskrift: «Kinas revolusjonære utenrikspolitikk». Vi har fått mye kritikk mot denne artikkelen, og dette har vært diskutert i redaksjonen. Med bakgrunn i den kritikken som har vært reist, mener vi artikkelens viktigste feil er at den gir uttrykk for at grunnprinsippet i kinesernes utenrikspolitikk er *fredelig sameksistens*, og ikke *den proletariske internasjonalsismen*. Dette førte også til at vi hang oss mye opp i Kinas prinsipper for diplomatisk kontakt, som jo nettopp angår

den fredelige sameksistensen mellom *stater*, i stedet for å bygge på, og ta utgangspunkt i *grunnprinsippet*, som er den proletariske internasjonalsismen.

Vi vil minne om at det nettopp var Krustsjov og hans kumpaner fra den 20. partikongressen i Sovjet, som lanserte den fredelige sameksistensen som *grunnprinsippet* i utenrikspolitikken. Med dette mente sjølsagt de nye tsarene i Kreml: «fredelig» sameksistens mellom klasser, mellom undertrykte nasjoner og undertrykkende imperialister og mellom alle verdens folk og imperialismen.

Kina har gang på gang vist at de aldri lar den proletariske internasjonalsismens prinsipper bryte av et godt ønske om fredelig sameksistens. F. eks. har aldri Kina godtatt noe krav fra et reaksjonært regime i den 3. verden om at kineserne skal slutte å støtte en frigjøringsbevegelse eller et kommunistisk parti, for at det skal kunne opprettes forbindelser på diplomatisk nivå.

Vi vil oppfordre RG's lesere til å lese artikkelen i nr. 6/-76 en gang til, *men* legg stor vekt på denne kritikken. Som et eksempel på artikkelens gode sider avslutter vi med et sitat derfra:

«Utgangspunktet for Kinas utenrikspolitikk er at Sovjetunionen er en imperialistisk supermakt som streber etter verdensherredømme og forbereder seg på verdenskrig for å fravriste USA-imperialismen alle dens posisjoner, og at verdens undertrykte nasjoner og folk kjemper for å løsrive og frigjøre seg fra imperialismen og supermaktene og gjøre revolusjon. Den som benekter eller underslår disse helt grunnleggende trekkene ved verdenssituasjonen vil aldri kunne forstå og enda mindre kunne framstille Kinas utenrikspolitikk korrekt.

Redaksjonen i Røde Garde.